

# தன்னை உருக்கி எம்மை வளர்த்த அன்னைக்கு



ஆதிபரம் வடக்கு, ஆதிபரத்தை பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

ஞானசேகரம் சறோஜினிதேவி

அவர்களின்

சிவபதப்பேறு குறித்த

“தேவ் மலர்”

03.07.2020



ஶீவமயம்



சுழிபுரம் வடக்கு , சுழிபுரத்தை பிறப்பிடமாகவும்  
வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

**அமரர். திரு. ஞானசேகரம் சறோஜினிதேவி**

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

**“தேவி மலர்”**

03.07.2020

சிவமயம்



# சமர்ப்பணம்



சுழிபுரம் வடக்கு சுழிபுரம் எனும்

கிராமத்தில் வாழ்ந்து எம் வாழ்வுக்கு

வழிகாட்டியாய் இருந்து ஏற்றமிக வாழ்வு

தந்த உங்கள் பாதுக கமலங்களில் எமது

சிறிய காணிக்ஶகயாக அன்பு

மலர்களாவ் அர்ச்சித்து இம் மலரை

சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

குடும்பத்தினர்.

உ

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் வானுகறையும்  
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

மலர்வு

உதிர்ப்பு

14

08

08

08

1968

2020



அமரர்

ஞானசேகரம் சறோஜினிதேவி

அவர்களின் திதிவெண்பா

சார்வரி வருட வைகாசித் திங்கள்

இருபத்தொராம் நாள் பிரதோஷ - திதியதனில்

நீண்ட புகழ் சறோஜினிதேவி

ஏகினாள் சிவன் இறையடியில்.



## பஞ்ச புராணம்



திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆணை முகத்தனை  
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை  
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்  
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

மங்கயர்க்கரசி வளவர்கோன் பாவை  
வரிவளைக் கைமமட மானி  
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி  
பணிசெய்து நாள்தொறும் பரவப்  
பொங்கழல் உருவன் பூத நாயகன்  
நால்வேதமும் பொருள்களும் அருளி  
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த  
ஆலவா யாவது மிதுவே.

### திருவாசகம்

பால் நினைத்தாட்டும் தாயினுஞ் சால்ப்  
 பரிந்து நீ பாவியேனுடைய  
 ஊனினை உருக்கி உள்னொளி பெருக்கி  
 உலப்பிலா ஆனந்தமாய்  
 தேனினைச் சொரிந்து புறம் புறம்  
 திரிந்த செல்வமே சிவபெருமானே  
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்  
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

### திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலாவொன்றே  
 உணர்வுகுழுகடந்த தோருணர்வே  
 தென்வளர்பளிங்கின்றிரண் மணிக்குன்றே  
 சித்தத்துட்டித்திக் குந்தேனே  
 அளிவளருள்ளத் தானந்தக்கனியே  
 அம்பலமாடரங்காக  
 வெளிவளர்தெய்வக் கூத்துகந்தாயைத்  
 தொண்டனென் விளம்புமாவிளம்பே.



## திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பால்கள் வேண்டி அழுதிடப்  
 பாற்கடல் ஈந்த பிரான்  
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்  
 மன்னிய தில்லைதன்னுள்  
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லை  
 சிற்றும் பலமே இடமாகப்  
 பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே  
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

## பெரிய புராணம்

வேத நெறி தழைத்தோங்க  
 மிகுசைவத் துறை விளங்கப்  
 பூத பரம்பரைபொலியப்  
 புனிதவாய் மலர்ந்தழுத  
 சீத ளளவயற் புகலீர்  
 திருஞானசம்பந்தர்  
 பாதமலர் தலைக்கொண்டு  
 திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

## திருப்புகழ்

ஏறுமயிலேறி விளையாடும் முகம் ஒன்றே

ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசும் முகம் ஒன்றே  
கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்க்கும் முகம் ஒன்றே

குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே  
மாறுபடு சூரனை வதைத்த முகம் ஒன்றே

வள்ளியை மணம் புணரவந்த முகம் ஒன்றே  
ஆறுமுகமான பொருள் நியநுளல் வேண்டும்  
ஆதியருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே!

## வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ்சுரக்க மன்னன்  
கோன்முறை அரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க  
நான்மறை யறங்கனோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க  
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்!

திருச்சிற்றம்பலம்



## வாழ்க்கை வரலாறு

திருமூலரால் சீவபூமி என அழைக்கப்பட்ட திருநாட்டிலே யாழ் நகரில் அமைந்துள்ள கழிபுரம் வடக்கு கழிபுரம் என்னும் கிராமத்தில் குமாரசாமிக்கும் மீனலோசனிக்கும் 14.06.1963 இல் முதலாவது புத்திரியாக அவதரித்தார். தனது கல்வி அறிவை யாழ் கழிபுரம் வடக்கு ஆறுமுக வீத்தியாலயத்தில் கற்று சிறப்படைந்தார். தனது பெற்றோரின் ஆசீர்வாதத்துடன் பனிப்புலத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நாகராஜா மரகதத்தின் மூத்த மகனை அன்பு கணவனாக கரம் பற்றினார். தனது வாழ்க்கை பயணத்தில் இல்லறத்தின் பயனாக அன்புச் செல்வங்களாக இரண்டு புத்திரிகளையும் மூன்று புத்திரன்களையும் பெற்றெடுத்தார்.

தான் பெற்றெடுத்த பிள்ளைச் செல்வங்களை தனது கணவருடன் சேர்ந்து அன்புடனும், அரவணைப்புடனும் தங்களால் இயன்றளவு எல்லோருடைய ஆசைகளையும் நிறைவேற்றி வளர்த்து வந்தார். பிள்ளைகளுக்கு அவர்களது வீருப்பத்திற்கு ஏற்றபடி படிக்கச் செய்து அவர்களுக்கு விரும்பிய வாழ்க்கைகளையும் அமைத்துக் கொடுத்தார்.

தான் வசித்து வந்த காலப்பகுதியில் அயலவர்களுடன் நன்றாகப் பழகுவதுடன் தருணம் அறிந்து உதவி என்று மற்றவர்கள் கேட்கும் போது உதவிகள் பல செய்து ஒரு புண்ணியவதியாக வாழ்ந்து வந்தார்.

தனது பிள்ளைச் செல்வங்களில் தனது முதலாவது மகன் பாமினியை கிருஸ்ணரூபனுக்கும், இரண்டாவது மகன் சுரேஸ்குமாரை மதாங்கினிக்கும், மூன்றாவது மகன் யுகதாஸை கௌசீகாவுக்கும், நான்காவது மகன் அகிலனை

சிவறஞ்சீனிக்கும், ஐந்தாவது மகள் சிந்துஷாவை வஜிதானுக்கும் திருமணங்கள் செய்து வைத்தார். பேரப்பிள்ளைகளாக றிஷானா, றிஷிகா, றிஸ்வீனி, அபிநாஸ், அஜிஷன், அஷானி, சதூஜன், சஸ்வீனி அஸ்வீன், சஸ்வீந்த், வீஜிந்த் எனும் செல்லக்கனிகளைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

தான் பெற்று எடுத்த பிள்ளைகளில் மூத்த மகளும், மூத்த மகன், இளைய மகன் லண்டனில் வசித்து வருகின்றதால் அடிக்கடி லண்டன் பயணம் தனது அன்புக் கணவருடன் மேற்கொண்டு பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகளுடன் சந்தோசமாக வாழ்ந்து வந்தார் இரண்டு தடவை இந்தியாவிற்கும் சென்று வந்தார். தனது இளைய மகள் கனடாவில் இருப்பதனால் அந்நாட்டிற்கும் அடிக்கடி பயணங்கள் மேற்கொண்டு உறவாடி மகிழ்ந்து வாழ்ந்தார்.

மூன்றாவது மகனுடன் தான் பிறந்த ஊரில் வாழ்ந்து கொண்டகாலத்தில் கொடிய நோயிற்கு உள்ளானார். இவரை எல்லோரும் செல்லமாக பொய்வள் என்று அழைப்பர்.

கணவன் பிள்ளைகள் , மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினர்களுடன் உறவாடி வாழ்ந்தவர். காலன் கணக்கு நெருங்கி வர பிரதோச வீரத நாள் அன்று தனது 57 வது அகவையை அடைவதற்கு சில நாள்களுக்கு முன்பு 03.06.2020 இல் இறைபதம் அடைந்தார். எங்களது பாசமிக்க அம்மா தனது வீட்டில் தன்னுடைய கடைசி ஆசை போல் வீட்டிலே எல்லா நினைவுகளுடனும் இறைபதம் எய்தினார்.



## முத்த மகள் புலம்பல்

முத்த மகள் என்று அரவணைத்து

நான் நினைத்தவை எல்லாம் அடையவைத்தாய் - நான்

கேட்டதெல்லாம் வாங்கித்தந்த

கரங்கள் எங்கே அம்மா

உங்களுக்கு விதி சீக்கிரம் வந்ததோ என் தாயே..

நம்ப முடியவில்லை இன்னும் கொஞ்சகாலமேனும்

என்னுடன் இருப்பாய் உன்னை பார்ப்பேன்

என நான் கண்ட கனவெல்லாம் பொய்த்துப்போனது தாயே

நாங்கள் தவிப்பது யாருக்கும் தெரியாது

என் மனவேதனையை யாரிடம் அம்மா இனி சொல்லி

ஆறுவேன் என் தாயே தினம் தினம் நீ எனக்காக

வருவாயென என் மனம் ஏங்குது தாயே!

மறுஜென்மம் என்று ஒன்று இருந்தால்

மீண்டும் உனக்கு மகளாக நான் பிறக்க வேண்டும்

என வேண்டுகிறேன் தாயே.



**மகள்**  
**K. யாரிவி**

என்னை பத்து மாதம் சுமந்து பெற்றோடுத்த  
அன்னைக்கு நான் எழுதும் விழிநீர் வரிகள்

அம்மா நீ இல்லை என்றால் நானும் இல்லை  
ஆனால் நீ இல்லா உலகில் மட்டும்  
தனியாக தவிக்க விட்டு சென்றாயே! அம்மா.

கண்களை முடி பார்த்தாலும்  
கண்களை திறந்தாலும்  
கனவிலும் என் அன்னையே  
எப்போதும் உன் நினைவுதான் அம்மா.  
தொலை தூரம் நீங்கள் இருந்தாலும்  
என் சந்தோசத்தை பகிர்ந்திடவும்  
கவலையில் தோள் சாய்ந்திடவும்  
தவறாமல் என்னுள்ளே வருகை தருகிறது  
உன் நினைவுகள் அம்மா!

வார்த்தைகள் இல்லாமல் பேசினேன் அம்மா.  
கண்கள் இல்லாமல் ரசித்தேன் அம்மா.  
காற்றே இல்லாமல் சுவாசித்தேன் அம்மா  
கவலைகள் இல்லாமல் வாழ்ந்தேன் அம்மா.  
உங்கள் கருவறையில் தான் அம்மா.  
நான் வாழும் முச்சு வரை உங்கள் நினைவுடன்  
வாழுவேன் அம்மா.  
உங்கள் கனவுகள் எல்லாம்  
நிறைவேற்றுவேன் அம்மா.

என்றும் உங்கள் நினைவுகளை என் வாழும் பாசமீது



மூத்த மகன்  
சுரேஸ்குமார்.

## அன்பு மகன் யுகனின் உள்ளுணர்வு.....

சுரைந்து மாதம் எனை கமந்து  
சுன்று அன்பு மகன் என்னை  
சு எறும்பு கூட அணுக விடாமல்  
காத்து வந்தாயே தாயே.....

பாகுபாடு இல்லாமல்  
பட்டினியை அறியாமல்  
பாடுகள் பல கமந்து  
பரணி தனில் எனை சுன்றாய்

தலை சிறந்த உறவு  
தலைக்கனம் இல்லாத உறவு  
தன்நலம் கருதா உறவு  
தரணிதனில் அன்னை மட்டுமே.

ஐவிரலுக்கும் பொதுவான ஒரு  
முற்றமாய் நீ இருந்தி அன்னையே  
ஒன்றை ஒன்றுபிரியாமல்  
காவலாய் நின்றீர் அன்னையே.

காலத்தின் போக்கில் - வாழ்க்கைப் பயணம்  
கரைகாணா வானம் போல்  
நீண்டு கொண்டே செல்கிறது  
நீ இல்லாத இவ் நிமிடமும் அது போலவே.....

அன்று நீ சுன்றி பஞ்ச புதல்வர்களை  
ஐவரை சுன்றும் பயம் என்ன?  
உம்இறுதிச் சடங்கிற்கு- தனி  
மரமாய் நான் நின்றேன் அம்மா.

ஆதரவு தர யாருமில்லை அம்மா  
 அரவணைக்க யாருமில்லை அம்மா  
 தோள் தட்டி எழுப்ப யாருமில்லை அம்மா  
 என்னுடன் நீ இருந்த போது - உம்  
 அருமையை நான் உணரவில்லை அம்மா  
 இன்று நீ என்னை விட்டு - நெருங்க  
 முடியா இடத்திற்கு சென்று விட்டாய்.  
 உன் அருமை புரிந்தும் என்ன பயன்?  
 செய்த தவறுகளை மன்னிக்கவோ  
 உன் பாதம் பணிந்து வேண்டுகிறேன்.  
 எனக்காக மனமிரங்காபோ அம்மா.

காலம் முழுதும் சிறுவர்களாய் இருந்திருக்கலாம் அம்மா  
 வாழ்க்கைப் பாடத்தை கற்று முடிக்கவில்லை அம்மா.  
 அன்னை என்ற வழிகாட்டி இல்லையே அம்மா.  
 என்னை அழாமல் பார்த்த காலங்கள் கடந்தன அம்மா  
 கண்ணீர் அருவி போல் வடிந்தோடுகிறது அம்மா  
 முந்தானை எடுத்து துடைக்க நீ இல்லையே அம்மா  
 உணவுண்டு பல நாட்களானது அம்மா.

முன்பெல்லாம் சாப்பிட வைக்க பாடுபட்டாயே அம்மா  
 அன்பு கதைகள் பல கூறி ஊட்டி விட்டாயே அம்மா.  
 பசி வேதனையில் வாடுகிறேன் அம்மா  
 ஒரு வாய் உன் கையால் உண்ண காத்திருக்கிறேன் அம்மா

ஒரு துளி கண்ணீரைக் கூட தாங்காயே அம்மா  
 அம்மா என்ற குரலுக்கு ஒலோடி வந்தாயே அம்மா  
 காலில் பட்ட காயத்தை கூட தாங்காயே அம்மா  
 மனவலி இன்று என்னை கொல்கிறது அம்மா  
 ஆணி வைத்து நெற்றியில் அறைவது போலுள்ளது அம்மா  
 அம்மா அம்மா. என பலமுறை அழைத்தேன் அம்மா.  
 என் குரல் உன் செவிகளில் எட்டவில்லையா அம்மா.  
 இல்லை கேட்டும் கேட்காதது போல் நடக்கிறாயோ அம்மா?



சிறுவயதிலேயே நமை பிரிய எவ்வாறு துணிந்தாய் அம்மா  
 கரடு முரடு பாதையை துணிஷ்டன் கடந்தாயே அம்மா  
 பிள்ளைகள் நலமுடன் வாழ வழிவகுத்தாயே அம்மா  
 நீ விதைத்த விதை வளர்ந்து பயன் தரும் வேளையில்  
 அம்மா என்னை தனிபே தவிக்க விட்டு சென்றாயே அம்மா  
 உன்னை காக்க நான் எடுத்து வைத்த படியெல்லாம்  
 கண்முன்னே உடைந்து விழுந்தனவே அம்மா.

பிறப்பு மாதமும் இறப்பு மாதமும் ஒன்றாய் இருப்பது  
 மேலும் என்னை கொல்கிறது அம்மா.  
 உடலிருந்தும் உயிரில்லா யடம் போல் வாழ்கிறேன் அம்மா  
 நீ என்னுடன் இல்லை என்பதை என்னால்  
 இன்னும் ஏற்று கொள்ள முடியவில்லை அம்மா  
 இப்போது கூட என்னை நீ  
 சுற்றி வருவது போல் உள்ளது அம்மா.

நீ இல்லாமல் ஒரு அணு கூட அசையவில்லை அம்மா  
 யாது அறிவேன்? யாது செய்வேன்? அம்மா  
 நீ இன்றி எனக்கொரு சொந்தம் ஏதம்மா  
 ஆயிரம் சொந்தம் சூழ்ந்தாலும் அம்மா  
 உன் அன்பிற்கு ஈடாகுமோ அம்மா  
 நீ செய்த தியாகங்களும் விட்டுக்கொடுப்புகளும்  
 யார் அறிவார் அம்மா நீ இன்றி நான்  
 தடிப்பதை கூட யாரும் அறிவாறில்லையம்மா

சீக்கிரம் வந்துவிடு அம்மா  
 சுற்றிலா பார்த்த சொர்க்கம் போதும்  
 சுற்றி பறந்து வந்திடம்மா  
 சுற்றும் முற்றும் காத்திருக்கிறேன் நான்  
 அம்மா ஓடி வந்திடம்மா என்னிடம்.

ஞா.புகதாஸ்

## அம்மாவின் பிரிவு

அம்மா உங்களின் பிரிவை நான் எவ்வாறு எழுதுவேன்? எம் தந்தையை திருமண பந்தத்தில் கை கோர்த்து எம் ஐவரையும் கருவில் சுமந்து உங்கள் இரத்தத்தையும் சதையையும் தந்து உருவமைத்து இவ்வுலகில் எங்களை உதிர்க்க வைத்த எம் தாயே! இவ்வுலகில் நீங்கள் வாழும் காலம் இவ்வளவு தான் என்பதை எம் இதயம் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்டோம் அம்மா? ஒரு பொழுதும் படைத்தவனை உச்சரிக்காத நான் இல்லைபே உன் வாழ்வில், அதனால் தானோ அழைத்தான் ஆண்டவன் தன் அருகில் அன்புடன்.

எவ்வாறு சொல்வதம்மா உங்களை பற்றி? இளகிய மனம், நேர் கொண்ட பார்வை. மனதில் தோன்றுவதை வெளிப்படுத்தலும் நேர்மை, பாகுபாடு பாராது யாராயினும் பழகும் தன்மை, அபலவர்களுடன் பகிர்ந்து உண்ணுதல் அத்தோடு முடிந்தவரை பிறருக்கு உதவுதல் உங்கள் துணிச்சலும், மன தைரியத்தையும் கண்டு பல தடவை நாம் வியந்தோம் அம்மா.

என் வாழ்வில் நான் உன் அருகே இருந்த காலம் வெறும் 13 வருடங்கள் தான் அதுவே என் மனம் நிறைந்த பொற்காலம். ஒவ்வொரு பொழுதும் நான் அந்த நினைவுகளை நினைக்காது இருந்ததில்லை. இதுவரை எந்த நினைவுகளுடன்

உங்கள் குரல் ஒலியையும் கேட்டு இல் வாழ்க்கை தொடர்ந்தது. இனி எப்போது என் தாயின் குரல் ஓசை நான் கேட்பேன்? அம்மா உன்னோடு உரையாடும்பொழுது நேரம் போவதுதெரிவதில்லை, அடுக்கடுக்காக கதை இருக்கும் நாம் இருவரும் பகிர்வதற்கும் எம்மோடு எப்போதும் கலந்து இருப்பாய்யென்று நான் அறிவேன், எம் மனசோடு உம்மோடு உரையாடுவோம்.

தாயை எவ்வாறு நான் சொல்வேன் உன் கதையை என் மனதில் தோன்றுவதை? எம் தந்தையோடு சேர்ந்து ஒளிவிசும் தீபம் போல் எம் ஐவரையும் எவ்வளவு கஸ்சப்பட்டு வளர்த்து இவ்வுலகில் உருவாக்கினீர்கள் என்பதை நாம் அறிவோம் அம்மா. காலங்கள் போவதை என் மனம் உணர மறுக்கின்றது. நான் வெளிநாடு வருவதற்கு முதல் நாள் என் கை கோர்த்து வயல் வெளி நடை தந்து குறிப்பு பார்க்க சென்றோம். பறளாய் பின்னையார் கோவில் வழியாக, அதன் பின் வரும் வழியில் வயல் கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளிவிட்டு நான் உன் தம்பியின் நாட்டுக்கு போகப் போகிறேன் என்று பழைய உங்கள் ரூபகங்களை என்னோடு பகிர்ந்தது நேற்று போல் என் மனதில் தோன்றுகிறது.

என் நெஞ்சத்தில் உள்ள உங்கள் அழகை எவ்வாறு வர்ணிப்பேன் அம்மா? செந்தளிப்பான உருவத்தோடும், மங்களகரமான முக அலங்காரத்துடனும் இருக்கும் இடம் எல்லாம் நிறைவாகவும் ஒளியாகவும் இருந்து ஒரு தடவை சிறந்த குடும்ப பெண்மணியாக உங்கள் வாழ்வை அர்ப்பணித்த தாயே!

உங்கள் வாழ்வில் எம் தந்தையோடு ஒன்றாய் பயணித்த காலங்கள் பெரிது. ஒரு வருடம் உங்கள் பெயரை அழைக்காமல் இருக்க மாட்டோம். இனி எங்களோடு அவரும் உங்கள் நினைவுகளுக்கு தொடர் கதை.

அம்மா உங்கள் வாழ்க்கை மூலம் வாழ்க்கையின் புரிதலை அறிய வைத்தீர்கள். ஆண்டவருக்கும் உங்களை பிடித்ததால் தானோ கொஞ்சம் வெகுவாக அழைத்து விட்டான் எங்களை விட்டு, அதனால் தான் தந்தானோ கொடிய நோயை கொடியவன். இருந்தாலும் விரைக்கியமாய் ஐந்து வருடம் இருந்தீர்கள். எமக்காக எம்மை பக்குவப்படுத்தும் கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லுவேன். என் தாய் மண்ணை என் தந்தையுடன் நான்கு முறை நாம் இருக்கும் நாட்டுக்கு வந்து அருள் புரிந்து எம்மோடும் பேரப்பிள்ளைகளோடும் சிறிது காலம் வாழ்ந்து மகிழ வைத்தமைக்கும் இக்காட்சிகளே என் அக்கா . அண்ணா. தங்கை, எம்மவளின் நினைவோடு நாம் பயணிப்போம்.

தாயே குறை ஒன்றும் இல்லாது இவ்வுலகில் உங்கள் கடமையை நன்றாகச் செய்துவிட்டு கடைசி வரையும் யாருக்கும் கடமைப்படாமல் சென்று விட்டீர்கள். கடைசி உயிர் இருக்கும் வரை எங்களின் தேவைகள் நோக்கியே இருந்தது. உங்கள் சிந்தனை இதனால் தான் உன் தாய்மையே தெய்வத்திலும் மேலானது என்று உணர்கின்றேன் இன்று. இனி வரும் காலங்கள் நாங்கள் எம் தந்தையோடு எம் ஐவரிலும் காண்வோம் உங்கள் உருவம், எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், விருப்பங்கள் என்

ஆற்றல்களையும் எங்கள் பயணங்கள் உங்கள் விருப்பம் போலவும் உங்கள் ஆசியுடன் எம் தந்தையோடு சேர்ந்து ஒரு கைக்கு ஐந்து விரல்கள் போல் ஒற்றுமையாகவும் , ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக இருப்போம்.

எங்களை கருவில் சுமந்த தாயே எங்களைவிட்டு ஒளி விசும் தீபமே . எங்கள் செல்வந்தியே, புண்ணியவதியே நாம் அறிவோம். நீங்கள் இறைவனடி சேர செல்லும் பயணம் மிக பசுமையாகவும் இலகுவாகவும் அமையும் என்றதனால் தானோ பிரதோஷம் நேரம் பார்த்து அழைத்தானோ தன்அருகில். அத்துடன்உங்கள் முந்தைய சொந்தங்கள் காத்திருக்கும் உங்கள் வருகைக்காக.

இவ்வுலகில் படைத்தவன் எனக்கென்று எழுதிய கடமைளை முடித்து விட்டு . உன் மடி தேடி வீழுவேன். இறைவனடி மடி சாய்ந்து உன்னோடு தூங்குவதற்கு அதுவரைக்கும் உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றேன். கவலையின்றி நீங்கள் இறைவனடி சேருங்கள் தலை சாய்ந்து தொழுவேன் உன்னை.

ஓம்சாந்தி ! ஓம் சாந்தி !! ஓம் சாந்தி !!!

இப்படிக்கு உங்கள் இளைய மகன்  
அகிலன் வரிகள் தந்தையினதும் சகோதரர்கள்  
ஞான சேகரம் அகிலன்



## எனீ பாசயிக் க அமராவிரகு எனது வரிகளி

உன்னோடு நான் phone எடுத்து கதைக்கின்ற நேரம் ஒவ்வொருநாளும் வரும் போதும் என்பதை உன் குரல் கேட்க துடிக்குது அம்மா.

நீங்க கடைசியாக கனடாவுக்கு என்ற விட்ட வந்து விட்டு திரும்பி ஊருக்கு போகும் போது நீ அடுத்த வருடம் வருவாய் என்று தான் நான் நினைத்தேன் அம்மா.

அம்மா நீங்க வைத்தியசாலைக்கு போகின்றீர்கள் என்று அப்பா சொல்லும் போது அங்க போனால் உனக்கு வருத்தம் க்கமாகி விட்டுக்கு திரும்ப வருவாய் என்று தான் நான் நம்பி இருந்தேன். இப்படி நடக்கும் என்று ஒரு துன்பும் கூட நான் நினைக்க வில்லை அம்மா.

கடைசியாக என்னோடு கதைக்கும் போதும் நான் என்மேல் கனடா வரமாட்டேன், எனக்கு ஒரு கவலையும் இல்லை. நான் சாகப்போகிறேன். நீ உன் பிள்ளைகளை வடிவாக வளர்த்திடு என்று சொல்லும் போது அம்மா கம்மா தானே சொல்லுறா என்று நினைச்சிட்டேன் அம்மா.

செல்வச் செழிப்புடன் உன்னுடைய பிள்ளைகள், மருமகள், பேரப்பிள்ளைகள். அப்பா உடன் வாழவேண்டிய காலத்தில் இந்தக்கொடிய நோய் உன்னைத் தேடி வந்ததோ அம்மா.

உன் மனதுக்கு தெரிந்து விட்டது அந்த இயமன் உனக்கான பாசக் கயிற்றை விசுற காலம் வந்து விட்டது என்று அம்மா.

நான் தனியாக விட்டில் இருப்பேன். நான் பயந்து விடுவேன் என்று தானே அம்மா என் கனவில் கூட நீ வராமல் இருக்கிறாய் அம்மா.

ஒவ்வொரு நாளும் நித்திரைக்கு செல்லும் போது நீங்க என்னுடைய கனவில் வரவேணும் என்று நினைத்துக் கொண்டே நித்திரைகொள்வேன் அம்மா உங்களுக்கு இப்படி நடந்து விட்டது

ஒரு கனவு மாதிரி இருக்கக் கூடாதோ என்று என் மனம் ஏங்கிறது அம்மா.

ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் உன்னோடு வாழ்ந்த நினைவுகளை நினைத்து கொண்டும், அதைப் பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டும் என்னுடைய பொழுது போய்க் கொண்டு இருக்குது அம்மா.

உன் பிள்ளைகளின் ஆசைகள் எல்லாத்தையும் நிறைவேற்றி இன்று எங்கள் எல்லோரையும் தனியாக விட்டு விட்டு நீ தெய்வத்தோடு இரண்டறக் கலந்து விட்டாய் அம்மா.

உன்னுடைய இழப்பை உன் பிள்ளைகள், அப்பா, உன்னுடைய சொந்தங்களால் எப்படி தாங்கி கொள்ள முடியும் அம்மா.

எல்லாமே கடகட என்று நடந்து முடிந்து விட்டது ஒரு கனவு போல அம்மா.

உன்னுடைய மனத் தைரியத்தை கண்டு நானே நினைச்சு இருக்கிறேன் அம்மா எவ்வளவு தைரியமான அம்மா என்று ஆனா இண்டைக்கு நீ எங்களுடைய மனதை கல்லாக்கி விட்டு உனக்காக அழுகின்ற நேரத்தையும் குறைத்து விட்டாய் அம்மா.

யாருக்கும் பயப்படாமல் எதையும் மனதில் வைத்திருக்காமல் வெளிப்படையாக பேசுகின்ற தன்மையும், துணிச்சலும் தான் உனக்கான அழகு அம்மா.

உன்னுடன் வாழ்ந்த நினைவுகளை என் இதயத்தில் சுமந்து கொண்டு உன் நினைவுகளோடு வாழும் உன்னுடைய இளைய மகள் எழுகிறேன் அம்மா.



மகள்  
வி. சிந்திரா

**அக்கா.....**

## **தமிழ் உறவு கவிதை**

தாலாட்டு நீ பாடி

உன் மடியில் தூங்க வைத்தாய்

என் உயிரை நீ வளர்த்தாய்.....

தாய் தந்தை போல் நீயும்

அன்பினை வாரி கொடுத்தாய்....!

அரும்பு மீசை வளரும் முன்னே

வண்ணம் பூசி எனை ரசிப்பாய்

அசட்டையாக நான் இருப்பேன்

அடித்து என்னை அரவணைப்பாய்

ஆசைப்பட்ட பொருட்கள் எல்லாம்

அடுத்த நொடியே எனக்களிப்பாய்

அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையை நீ

திட்டம் திட்டி எனக்களித்தாய் இத்தனையும் எனக்காக

ஒரு ஜென்மத்திற்குள் செய்து கொடுத்தாய்

நூசி என்னை தொடலும் கட்டி போட்டு அதை அடிப்பாய்

கொஞ்சிக் கெஞ்சி எனை கீள்வொவாய் அம்மானு

சொல்லித் தந்த என் முதல் அம்மா நீதானே மொழி

தெரிய என் செவிக்கம் உன் உதட்டசைவால் உணர

வைத்தாயே என் அக்காவாக நீ இருந்தாலும் என் தகப்பன்

போல் தெரிகின்றாய் எத்தனை தவறுகள் நான் செய்தாலும்

தாங்கி என்னை பிடிக்கின்றாய்.

கற்றிக்றறி நான் வருவேன்

தேடி எனக்கு சோறு போட்டாய்

வெட்டி பையனாக நான் இருந்தும்

என்னை விட்டுக் கொடுத்துப் பேசமாட்டாய்

உதிரம் கொடுத்த தாய் போல் ஒத்தடம் கொடுத்து

தோள் அணைப்பாய் தடுக்கி விழுந்து நான் பார்த்தாலே



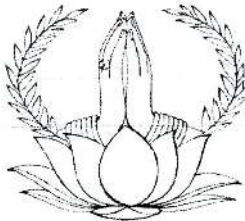
உன் காலடிகளில் நான் விழிப்பேன்.  
தாயிற்கு அடுத்தபடியாக உன் மடியை எனக்கு அளித்தாய்  
நோய் என்று படுத்து விட்டால் பட்டினி கிடந்தும்  
பார்த்துக்கிட்டாய் ஒரு நண்பனாகவும் நீ இருந்தாய்  
நல்லது கெட்டதையும் சொல்லித் ஒரு தாயாகவும்  
நீ இருந்தாய் என்னுடைய அன்றாட நிலவரங்களையும்

நீ அறிந்தாய் உன் விரல்கள் பிடிக்கும்  
போதெல்லாம் புது தெம்பினை நான் உணர்ந்தேன்  
என் ஆயுசுக்கு உன் விரல் பிடிக்க  
எனக்குத்தான் போகம் இல்லை

பாதி உயிரைக் கொடுத்தவள் தாய் தான் என்றாலும்  
மீதி உயிரை வளர்த்தவள் நீ தானே அக்கா  
பூமிக்குள் பிறந்த நான் ஒரு தாய்தான் கிடைப்பாளி  
என்று நினைத்திருந்தேன் இங்கு வந்து  
பார்த்த போது தான் தெரிந்தது எனக்கு இரண்டு  
தாய் இருக்கிறார்கள் என்று

அடுத்த பிறவி ஒன்று எனக்கு இருந்தால்  
உன் வயிற்றுக்குள்  
நான் பிள்ளையாக பிறக்க வேண்டும் அக்கா  
உன் அன்பினை மறுபடியும் நான் பெற வேண்டும்.

நன்றி



குமரி  
கு.சோதீஸ்வரன்

## பெரிய மாமிபின் பிரிவு

ரிளாத்துயரில் எம்மை ஆழ்த்தி விட்டுச் சென்றீரே  
உம் பிரிவுத்துயரில் வீடுத்து மீண்டு வர  
நாட்கள் போதவில்லை மாமி

கலகலத்திடும் உங்கள் பேச்சில்  
மெய்சிலிர்த்துப் போனவர்கள் நாங்கள்  
இன்று கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் எல்லாம் தேடுகிறோம்  
ஆனால் கண்காணாத் தூரத்திற்கு காலவன்  
கொண்டு போன சூழ்ச்சி என்னவோ!

அன்புள்ளம் கொண்ட மாமியே உங்களின் இறப்பு என்னை  
அதிகப்படுத்திவிட்டது. நான் கணவிலும் நினைக்கவில்லை மாமி  
இவ்வளவு சீக்கீரம் உங்களை கடவுள் அழைப்பாரென்று  
வைத்தியசாலையில் நீங்கள் இருக்கும் போது உங்களோட  
கடைசியா கதைக்கும் போது நயினாதீவு போகப்போறேன் என்று  
சொன்னீங்களே மாமி அதுக்கு நான் வருத்தத்தை மாத்திக்  
கொண்டு போகலாமே என்று சொன்னேனே மாமி இறைவனடி  
சேரத் தானோ நயினாதீவு போகப்போறேன் என்று  
சொன்னீங்களே மாமி.

நான் கல்யாணம் செய்ய முன்னம் ஒவ்வொரு நாளும்  
பின்னேரம் விட்டுக்கு வரும்போது சாப்பாடு தந்துதானே என்னை  
விட்டவிடுவிங்க சாப்பாடு இல்லாட்டியும் எனக்காக செய்து  
தருவிங்களே அப்படியான குணம் கொண்ட என்ற பெரிய மாமிக்கு  
கடவுள் ஏன் தான் காண்சர் எனும் கொடிய நோயைக்  
கொடுத்தாரோ? உரிமையோடு சொல்விங்களே சிவரஞ்சி அதைச்  
செய்யமா என்று நானும் செய்வேனே மாமி. கல்யாணம்  
செய்து உங்கடை (கடைக் குட்டி) கடைசி மகனை என்ற  
பொறுப்பில் விட்டிட்டு போகக்க சொன்னீங்களே பிள்ளைக்கு  
பிட்டு அவிச்சு குடு என்று அப்போது நான் தாயின் பாசத்தை  
உணர்ந்தேன்.

உங்கட கடைக்குட்டியை கட்டித் தந்தீங்க மாமி இப்படி ஒரு பிள்ளை உலகத்தில தேடினாலும் கிடையாது மாமி. இந்த பிள்ளையைப் பெற்ற புண்ணியவதியே நீ நீடுழி காலம் வாழ கொடுத்து வைக்கேல்லையே மாமி எவ்வளவு பொறுமை இரக்கம், எல்லோருக்கும் உதவும் மனப்பாங்கு மனத்தையிடம் உள்ள உங்களை இறைவன் இவ்வளவு சீக்கிரம் தன்னிடம் அழைத்து விட்டாரே மாமி லண்டன் வந்து எங்களோடு பழகின நினைவுகள் என்ற கையால் உங்களுக்கு சமைத்து தந்த சாப்பாடு எல்லாம் நல்லாவிருக்கென்று சொன்னியேம்மா என்ற கடவுள் பக்தியைப் பார்த்து நீயும் என்னைப் போலவே இருக்கிறாய் என்று சந்தோசப்பட்டீங்களே மாமி இதில் மட்டுமல்ல வெளிப்படையாக கதைப்பதிலும் என்னைப் போலவே இருக்கிறாய் என்று சொன்னீங்களே மாமி.

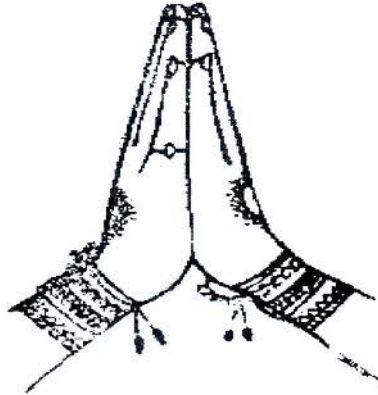
நீங்கள் எங்களை விட்டு போகவில்லை மாமி உங்களின் மூத்த மகளைப் பார்த்தால் தெரியுது உங்களை அப்படியே வைச்சுக்கிச்சு கடவுள் படைத்திருக்கிறான். உங்கள் மாதிரியே உங்கட மற்ற பிள்ளையளேம். பேரப்பிள்ளைகளையும் வளர்த்து வருவா. மாமி உங்களின் அழகை எவ்வாறு வர்ணிப்பது அம்மாளாச்சிய பார்த்த மாதிரி பெரிய பொட்டு வைத்து மங்களகரமான குடும்ப பெண்ணாக இருப்பீங்களே உங்கட சொந்த மருமகளை என்னை தோந்தெடுத்த மாமிக்கு வாழ்க்கை முழுக்க கடமைப்படுவேன் மாமி. எல்லாத்தையும் வெளிப்படையாகவே கேட்பீங்களே மாமி உங்களை இவ்வளவு சீக்கிரம் காலனவன் கொண்டு போக சூழ்ச்சி என்னவோ?

கடைசி நேரத்தில் உங்களை பார்க்ககூட முடியாமல் போய்விட்டது. உங்களின் கடைசி கடமையையும் செய்ய எங்களுக்கு இறைவன் அருள் புரியவில்லையே மாமி. உங்களின்

எல்லாப் பிள்ளைகளினது பேரன். போத்திகள் என்று 2, 3 பிள்ளைகளை பார்த்தீகள் ஆனால் எங்களின் ஒரு பிள்ளையை தானே பார்த்தீகள் மாமி. எனக்கு நீங்களே அடுத்த பிள்ளையாக வந்து பிறக்க வேணும் என்று கடவுளை வேண்டுகிறேன் மாமி. உங்களின் பிள்ளையின் ஆசையும் இது தான் மாமி.

இவ்வளவு நல்ல எண்ணங்களை கொண்ட என் அன்பான பெரிய மாமியின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

அன்புடன்  
உங்களின் கடைசி மருமகள்  
சிவரஞ்சினி





## பிள்ளையார் கதை

காப்பு

அகரும்பு இளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்  
விரும்பும் அவல்பலவும் மேன்மேல்  
குணமுடைய நாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்  
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறிடு  
வரும்அரன்றான் ஈன்றருளும் மைந்தா - முருகனுக்கு  
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத்தொழுவேன்  
என் கதைக்கு நீஎன்றும் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்  
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும்  
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமு கத்தானைக்  
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

ஒற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலம்  
வெற்றி புனைந்த விழிமூன்றும் - பெற்றதொரு  
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனதில் எப்பொழுதும்  
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும்வை  
நாலும் கலந்துஉனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்  
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீஎனக்கு  
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

### சப்பாணி

எள்ளுப் பொரிதேன் அவல்அப்பமிக்கும் பயறும் இளநீருமாமம்  
 வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும் வாழைப்பழமும் பலாப்பழமும்  
 வெள்ளைப் பாலும் மோதகமும் விரும்பியடைத்தேன் சந்நிதியில்  
 கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியே கொட்டி அருள்க சப்பாணி.  
 சண்டைப் பெருச்சாளி ஏறிக் சடைகொண்டு வைவத் துலாவி,  
 அண்டத்து அமரர் துதிக்க அடியார்க்கு அருளும் பிரானே,  
 எண்திக்கும் அன்பர்கள் பார்க்க இணையற்ற பேரொளி வீசக்,  
 குண்டைக் கணபதி நம்பி கொடுங்கையாற் சப்பாணி கொட்டே.

### சாள்வறி நுதி

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே முனில் அயர்ந்திந் வாழ்வே  
 வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய் வேதப் பொருளுக்த இறைவீ  
 முத்தின் குடை உடை யானே முவுல குத்தொழுங்கு ஏத்தகல்  
 செப்புக் களித்த முலையாய செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்  
 தக்கனெந் திணும் வாயாய் சரஸ்வதி எழைந் திதனே  
 எக்காலமும் உன்னனத்தொழுவேன் இயல் இசை நாடகம் என்னும்  
 முத்தமிழ்க் கல்வினை என்னும் முழுதும் எங்க்கருள் செய்துனை  
 சித்தத் தனிவீடு இருந்து திருவருள் செய்திடு வாயே.

### சுநிபாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனற்செறி குடுமித்  
 தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவன்  
 கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்  
 செந்தமிழ் வகையால் தெளிவுறச் செப்பின்  
 அன்னதிற் பிறவில் அரில்தபத் திரட்டித்  
 தொன்னெறி வீளங்கச் சொல்லுவன் கதையே

359

மந்திர கிரியில் வடபால் ஆங்குஓர்  
 கிந்து வளர்சோலை கிராசமா நகரியில்  
 அந்தணன் ஒருவனும் ஆயிறை ஒருத்தியுள்  
 சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்  
 கடவுள் ஆலயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையும்  
 தடநிறுந் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்  
 புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பு அரசு என்ற  
 மாதர்வீழீ பாகனை வழிபடும் நாளில்  
 மற்றவர் புரியும் மாதவங் கண்டு  
 சீற்றடை உமையாள் சீவன்அடி வணங்கிப்  
 பரனே சீவனே பல்லுயிர்க்கு உயிரே  
 அரனே மறையவர்க்கு அருள்புரிந்து அருளென  
 அந்தஅந் தணனுக்கு கிந்தநற் பிறப்பில்  
 மைந்தரில் லைஎன மறுத்துஅரன் உரைப்ப  
 எப்பாசு ஆயினும் எம்பொருட்டு ஒருகடன்  
 தப்பிலா மறையோன் தனகக்குஅருள் செய்கென  
 எமைஆ னுடைய உமையாள் மொழிய  
 கிமையா முக்கண் கிறைவன் வெகுண்டு  
 பெண்ணொற் கேட்டல் பேதமை என்று  
 பண்ணொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்  
 பேதாய் நீபோய்ப் பிறஎன மொழிய  
 மாகுமை அவளுள் மனந்தளர்வு உற்றுப்  
 பொன்றிடும் மானிடப் புன்பிறப்பு எய்குதல்  
 நன்றல என்றே நடுக்கமுற்று உரைப்பக்

கறைமிடற்று அண்ணல் கருணை கூர்ந்து  
 பிறைநுகல் அவட்குநீ பிள்ளை யாகச்  
 சென்றுஅவன் வளர்ந்து சீலபகல் கழித்தால்  
 மன்றல்செய்து அருள்வோம் வருந்தலை என்று  
 விடைகொடுத்து அருள விலங்கல்மா மகளும்  
 பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வுஆகித்  
 தர்மலி மார்பன் சகூர்மறைக் கிறவன்  
 சீர்மலி மனைவி திருவயிற்று உதித்துப்  
 பாவையுள் சீற்றிலும் பங்கொடு கழங்கும்  
 யாவையுள் பயின்ற கியல்பினள் ஆகி  
 ஐயாண்டு அடைந்தபின் அன்னையும் அத்தனும்  
 மையார் கருங்குழல் வாணுதல் தன்னை  
 மாணுட மறையோர்க்கு வகுவை செய்திடக்  
 கான்அமர் குழலியைக் கருகிக் கேட்பப்  
 பிற்புகிற்ப்பு கில்லாப் பெரியோற்கு அன்றி  
 அறத்தகு வகுவைக்கு அமையேன் யான்என  
 மற்றவன் தன்னைஉன் மணமக னாகப்  
 பெற்றிடல் அரிதெனப் பெயர்த்து அவர் பேச  
 அருந்தவ முயற்சியால் அணுகுவேன் யான்எனக்  
 கருத்தட நெடுங்கண் கவிரிஅங்கு உரைப்ப  
 மருமலி கமல மலர்த்தடத்து அருகில்  
 தருமலி நழல்தவச் சாலையது அமைத்துப்  
 பணிபணி பற்பல பாங்கி குழ  
 அணிமலர்க் குழலஉமை அருந்தவம் புரிதலும்  
 அரிவை தன்அருந்தவம் அறிவோம் யாம்என  
 இருவரும் அறியா கிமையவர் பெருமான்



மான்இடம் ஏந்தும் வண்ணமது ஒழிந்து  
 மானிட யோக மறையவன் ஆகிக்  
 குடையோடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு  
 மடமயில் தவம்புரி வாவிக்க கரையிற்  
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்  
 தண்நறுங் கூந்தல் தையலை நோக்கி  
 மீன்பெறு நுண்கிடை மெல்லிய லாய்த்  
 என்பெறத் தவம்இங்கு இயற்றுவது என்றலுங்  
 கொன்றைவார் சடையனைக் கூட என்று உரைத்தலும்  
 நன்று எனச் சீர்த்து நான்மறை யோனும்  
 மாட்டினில் ஏறி மான்மழு தரித்துக்  
 காட்டினில் கடலையிற் கணத்துடன் ஆடிப்  
 பாம்பும் எலும்பும் பல்தலை மாலையுஞ்  
 சாம்பரும் அணிந்து தலையோடு ஏந்திப்  
 பிச்சைகொண்டு உழலும் பித்தன் தன்னை  
 நச்சிநீர் செய்தவம் நகைதரும் காமக்கெனப்  
 பூங்கொடி அருந்தவம் புகரன் குலைத்தலும்  
 ஆங்குஅவள் நாணமுற்று அணிமனை புகுகச்  
 சேடியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை  
 வாடுதல் ஒழிகென மனம்மிகத் தேற்றிச்  
 சிந்தூர வாள்நுதற் சேடியர் சிலர்போய்த்  
 தந்தைதாய் இருவர் தாளினை வணங்கி  
 வாவிக்க கரையில் வந்து ஒரு மறையோன்  
 பாவைதன் செங்கையைப் பற்றினன் என்றலுந்  
 தோடுஅலர் கமலத் தொடைமறை முனியை  
 ஆடக மாடத்து அணிமனை கொணர்களன

மாடக யாழ்முரல் மங்கையர் ஓடி  
 நீடிய புகழாய் நீ எழுந்து அருள்ளன  
 மைம்மலர்க் குழல் வந்துஎனை அழைக்கில்  
 அம்மனைப் புகுவன்என்று அந்தனைன் உரைத்தலும்  
 பொற்றொடி நீயோய்ப் பொய்கையில் நின்ற  
 நற்றவ முனியை நடாத்திக் கொணர்கெனச்  
 சீவனை கிகழ்ந்த சிற்றறிவு உடையோன்  
 அவனையான் சென்று கிங்கு அழைத்திடேன் என்று  
 சிற்றடை மடந்தையுள் சீரின் ளாகி  
 மற்றைய மாதர் மதிமுகம் நோக்கி  
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நமலனுக்கு அல்லவென்  
 பொற்பமர் கொங்கை பொருத்துதற்கு அரிதால்  
 மானிட வேட மறையவன் தனக்கு  
 யான்வெளிப் படுவ தில்லைஎன்று இசைப்ப  
 மனையிடை வந்த மாமுன் தன்னை  
 இணைஅடி தொழுதல் இளையோர்க்கு கியல்பெனத்  
 தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்  
 சீந்தை குளிர்ந்து சீறுதல் ஒழிந்து  
 தாய்சொல் மறுத்தல் பாவம் என்று அஞ்சி  
 ஆயிழை தானும் அவன் எதிர்தென்று  
 சுற்றிவந்து அவனடி சுந்தரி வணங்கி  
 மற்றவன் தன்னை மனையிற் கொணர்ந்து  
 ஆதியம் பகவற்கு அன்பன் ஆகும்  
 வேதியன் பழைய வீருத்தன்என்று எண்ணி  
 ஆசனம் நல்கி அருக்கியம் முதலாப்  
 பாதபு சனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்

போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்  
 ஆன்பால் மாங்கனி அழகிய பழச்சுளை  
 தேன்கத லிப்பழஞ் சீர்பெறப் படைத்து  
 அந்தணணன் தன்னை அமுது செய்வித்துச்  
 சந்தனங் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்  
 தக்கோ லத்தொடு சாதிக் காயும்  
 கற்பூரத்தொடு கவின்பெறக் கொண்டு  
 வெள்ளிலை அடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்  
 ஒள்ளிய தட்டில் உவந்துமுன் வைத்துச்  
 சீவன்னெய் பாவனை செய்து நீனைந்து  
 தவமுறை முனிவனைத் தாளினை வணங்கத்  
 தேன்அமர் குழல் திருமுகம் நோக்கி  
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்  
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்  
 நெற்றியில் நயனமும் நீல கண்டமும்  
 மாணும் மழுவும் மலர்க்கரத்து இலங்கக்  
 கூன்மதி நீலவு கொழித்திட முடிமேல்  
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்  
 கரந்ததன் உருவங் காட்டிமுன் நிற்ப  
 மரகத மேனி மலைமகள் தானும்  
 வீரையொடுஅங்கு அவன்அடி வீழ்ந்து கிறைஞ்சினனே  
 அரிஅயன் இந்திரன் அமரர் விஞ்சையர்  
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்  
 ஏதமில் கியக்கர்கிய் புருடர் அலகை  
 சீத்தர் தாரகைகந் தருவர்கள் முதலாய்க்  
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்தில் உள்ளவரும்

மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந்து அதன்பின்  
 மன்றல்அங் குழலிக்கு வதுவைநாள் குறித்துத்  
 தென்றல்வந்து இலங்கு முன்றில் அகத்துப்  
 பொன்திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி  
 மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி  
 ஆண்ப்பொன் தகட்டால் அழகுற வேய்ந்து  
 நீத்தல் மாலை நிரைநிரை சூக்கிப்  
 பத்திகள் தோறும் பலமணி பதித்துத்  
 தோரணம் நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்  
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்  
 திக்குத் தோறுந் திருவிளக்கு ஏற்றிப்  
 பத்திப் படர்முளைப் பால்கை பரப்பிக்  
 கன்னலங் கழுகுங் கதலியும் நாட்டிப்  
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து  
 நவமிகு கைவலோர் நஞ்சுஅணி மிடற்றனைக்  
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்  
 வருகரர் மகளிர் மலைமகள் தன்னைத்  
 திருமணக் கோலஞ் செய்தனர் ஆங்கே  
 எம்பீ ரானையும் இளங்கொடி தன்னையும்  
 உம்பர் எல்லாம் ஒருங்குடன் கூடித்  
 கடல்என விளங்குங் காவணந் தன்னிற்  
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையில்  
 மறைபுகழ்ந்து ஏத்த மகிழ்ந்துஉட னிருத்திப்  
 பறைஒலி யோடு பனிவளை ஆர்ப்ப  
 வதுவைக்கு ஏற்ற மறைவீதி நெறியே  
 சகூர்முகன் ஓமச் சடங்குகள் இயற்றத்

தறுகலன் ஒளிபொன் தால யூட்டிச்  
 சிறுமதி நுதலியைச் சீவன்கைப் பிடித்தபின்  
 அரிவலஞ் சூழ ளரிவலம் வந்து  
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்  
 போதுஅணி கருங்குழற் பூதவைதன் உடனே  
 ஓதநீர் வேலைசூழ் உஞ்சைஅம் பதிபுக  
 ஏரார் வழியின் எண் திசை தன்னைப்  
 பாரா தேவா பனிமொழி நீஎன  
 வருங்கருங் குழலாள் மற்றும்உண்டோஎனத்  
 திருந்குகிழை மடந்தை திரம்பினள் பார்க்கக்  
 களிறும் பிடியும் கலந்துவிளை யாடல்கண்டு  
 ஒளிர்மணி பூணாள் உரவோன் உடனே  
 இவ்வகை யாய்விளை யாடுவோம் ஈங்கென  
 அவ்வகை அரனும் அதற்குஉடன் பட்டு  
 மதகரி உரித்தோன் மதகரி யாக  
 மதர்விழி உமைபிடி வடிவம் தாகிக்  
 கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க  
 நீடிய வானோர் நெறிபுடன் வாழ  
 அந்தணர் சிறக்க ஆனினம் பெருகச்  
 செந்தழல் வேள்விவேத ஆகமஞ் சிறக்க  
 அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கக்  
 திறம்பல அரசர் செகதலம் விளங்க  
 வெங்கரி முகமும் வியன்புழைக் கையோடு  
 ஐங்கர தலமும் மலர்ப்பதம் கிரண்டும்  
 பவளத்து ஒள்சேர் பைந்துவர் வாயுந்  
 தவளக் கிம்பூர்த் தடம்மருப்பு கிரண்டும்

கோடிகு ரியர்போற் குலவிடு மேனியும்  
 பேழைபோல் அகன்ற பெருங்குட வயிறும்  
 நெற்றியில் நளனமும் முப்புரி நூலுங்  
 கற்றைச் சடையுங் கனகநீள் முடியுந்  
 தங்கிய முறம்போல் தழைமடிச் செவியுமாய்  
 ஐக்கரத்து அண்ணல் வந்துஅவ தரித்தலும்  
 பொங்கரவு அணிந்த புண்ணிய முர்த்தியும்  
 மங்கை மணிக மகிழ்ந்துஉடன் நோக்கி  
 விண்ணு னோர்களும் விரிந்தநான் முகனும்  
 மண்ணு னோர்களும் வந்துஉனை வணங்க  
 ஆங்குஅவர் தங்கட்கு அருள்கரந்து அருளித்  
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி அளித்துப்  
 பாரண மாகப் பலகனி அருந்தி  
 ஏரணி ஆலின்கீழ் கினிதிரு என்று  
 புகலந் தன்னிற் புகல்வனை இருத்திக்  
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானும்  
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து  
 தெய்வ நாயகன் சீறந்து கினிது இருந்தபின்  
 வானவ ராலும் மானுட ராலுங்  
 கான்அமர் கொடிய சுடுவிலங் காலும்  
 கருவிக ளாலும் கால னாலும்  
 ஒருவனை யாலும் உயிர்அழி யாமல்  
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளிலே  
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையி னாலே  
 ஐமுகச் சீயமொத்து அடற்படை குழக்  
 கைமுகம் படைத்த கயமுகத்து அடிணன்

பொன்னுலகு அழித்துப் புலவரை வருத்தி  
 கிந்நிலத் தவரை கிடுக்கண் படுத்தி  
 கொடுந்தொழில் புரிபுங் கொடுமைகண்டு ஏங்கி  
 அடுந்தொழிற் குலிசத்து அண்ணலும் அமரருங்  
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி  
 முறையிடக் கேட்டு முப்புரம் எரித்தோன்  
 அஞ்சலீர் என்று அவர்க்கு அண்ணலை நோக்கி  
 அஞ்சுகைக் கரிமுகத்து அண்ணலை நோக்கி  
 ஆனை மாமுகத்து அவுண்ணோடு அவன்தன்  
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சீந்திடப் பொருது  
 குன்றுபோல் வளர்ந்த குறட்படை கூட்டி  
 வென்றுவா என்று விடைகொடுத்து அருள  
 ஆங்கு அவன் தன்னோடு அமர்பல உடற்றிப்  
 பாங்குறும் அவன்படை பற்றுஅறக் கொன்றபின்  
 தேர்மீசை ஏறிச் சினங்கொடு செருவீர்  
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா கரன்மேல்  
 ஒற்றை வெண் மருப்பை ஒடித்துஅவன் உரத்தீர்  
 குற்றிட ஏறிந்தான் குருதிசோந் தீடவே  
 சோர்ந்து அவன் வீழ்ந்து துண்ணென எழுந்து  
 வாய்ந்தழி டிகமாய் வந்துஅவன் பொரவே  
 வந்த முடிகத்தை வாகனம் ஆக்கி  
 எந்தை வீநாயகன் ஏறினன் கிப்பால்  
 எறிந்தவெண் மருப்புஅங்கு கிமைநொடி அளவீர்  
 செறிந்தது மற்றவன் திருக்கரத் தினிலே  
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் வீழ்படைத்து அருளும்  
 வல்லவை தனைத்தன் மனைஎன மணந்தே

ஓகையோடு எழுந்துஅங்கு உயர்படை சூழ  
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்வீற்  
 கருச்சங் கோட்டிற் கயல்கமுகு ஏறுந்  
 திருச்செங்காட்டிற் சீவனைஅர்ச் சீத்துக்  
 கணபதீச் சரம்எனுங் காரண நாமம்  
 பணபதி புகழ்தரு பதிக்குஉண் டாக்கீச்  
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமனம் மகிழ  
 இங்குவந்து அன்புடன் எய்திய பின்னர்க்  
 கணங்களுக்கு அரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி  
 கிணங்கிய பெருமைபெற்று இருந்திட ஆங்கே  
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர்கந் தருவர்  
 யாவரும் வந்துகிவன் ஏவல்செய்தீநாள்  
 அதிகமாய் உரைக்கும் ஆவணித் திங்களின்  
 மதிவளர் பக்கம் வந்தீடு சகூர்த்தியில்  
 வீநாயகர்க்கு உரிய விரதம் என்று எண்ணி  
 மனாதிகள் களித்து மரபொடு நோற்றார்  
 இப்படி நோற்றீட்டு எண்ணிய பெறுநாள்  
 ஒப்பரும் விரதத்து உறும்ஒரு சகூர்த்தியில்  
 நோற்றுநற் பூசை நூடங்காது ஆற்றிப்  
 போற்றிசெய் திட்டார் புலவர் ஐங்கரனை  
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே  
 நிருமலன் குமரன் நிருத்தம் புரிந்தான்  
 அனைவரும் கைதொழுது அடிகிணை போற்ற  
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக்கு அதனால்  
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்தகாகத் திரமும்  
 தாழ்த்துளைக் கையுந் தழைமுறச் செவியுங்



கண்டனன் நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்  
 கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி  
 என்னைக் கண்டு இங்கு கிகழ்ந்தனை சிரித்தாய்  
 உன்னைக் கண்டவர் உரைக்கும் கித்தினத்திற்  
 பழியொடு பாவமும் பலபல விதனமும்  
 அழிவும்எய் துவரென்று அசனிற்போற் சபித்தான்  
 விண்ணவர் எல்லாம் மிகமனம் வெருவிக்க  
 கண்ணருள் கூருங் கடவுள் இத் தினத்திற்  
 கோரவெஞ் சீனமிகக் கொண்டனன் அந்நாள்  
 மார்கழித் திங்கள் மதிவளர் பக்கஞ்  
 சதயந் தொட்ட சட்டினல் விரதமென்று  
 இதயத்து எண்ணி யாவரும் நோற்றார்  
 இப்புவி மாந்தர் கியம்பிய விரதம்  
 வைப்புடன் நோற்ற வகைகினிச் சொல்வாம்  
 குருமணி முடியனை குருகுலக் கழித்த  
 தருமனும் இளைய தம்பியர் நால்வருந்  
 தேவகி மைந்தன் திருமுகம் நோக்கி  
 எண்ணிய விரதம் கிடையுறு கின்றிப்  
 பண்ணிய பொழுதே பல்பு உண்டாகவுஞ்  
 செருவினில் எதிர்க்க செறுநரை வென்று  
 மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்  
 எந்தத் தெய்வம் எவ்விர தத்தை  
 வந்தனை செய்யில் வருநமக்கு உரையெனப்  
 பாட்டாளி துதையும் புகந்துழாய் மார்பனுங்  
 கேட்டருள் வீரனாக் கினத்துதல் உற்றான்  
 அக்குநீ றணியும் அரன்முதல் அளித்தோன்

விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக ழீர்த்தி  
 ஓடவைத் திடும்பொன் ஒத்தொளி விளங்குங்  
 கோடி சூரியற்போற் குலவிய மேனியன்  
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்  
 தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்பயும் உடையோன்  
 சர்வ ஆபரணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்  
 உறுமதிக் குழவிபோல் ஒரு மருப்பு உடையோன்  
 ஒரு கையில் தந்தமும் ஒரு கையிற் பாசமும்  
 ஒருகையில் மோதகம் ஒருகையிற் செபஞ்செய்  
 உத்தம மாலையோன் உறுநனை வின்படி  
 சீத்திசெய் வதனாற் சீத்திவி நாயகன்  
 என்றுகிமை யவரும் யாவருந் துதிப்ப  
 நன்றி தருந்திரு நாமம் படைத்தோன்  
 புரவலர் காணப் புறப்படும் போதுஞ்  
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்  
 வித்தியா ரம்பம் விரும்பிடும் போதும்  
 உத்தியோ கங்கள் உஞற்றிடும் போதும்  
 ஆங்குலிவன் தன்னை அருச்சனை புரிந்தால்  
 தீங்குஉறாது எல்லாஞ் செயம் உண்டாகும்  
 காதலம் ஐந்துடைக் கணபதிக்கு உரிய  
 விரகம்ஒன்று உளதுஅதை விரும்பினோற் றவர்க்குச்  
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத்து உண்டாம்  
 புந்தியில் நினைந்த பொருளுக்கை கூடும்  
 மேலவர் தம்மையும் வென்றிட லாம்எனத்  
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு  
 நுவலரும் விரதம் நோற்றிடும் உயல்பும்

புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் விதமும்  
 வீர்த்து எமக்கு உரைத்திட வேண்டும் என்று இரப்ப  
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துஉரை செய்வான்  
 தேருநீர் ஆவணித் திங்களின் மதிவளர்  
 பூர்வ பக்கம் புணர்ந்தீடு சகூர்த்தியின்  
 முந்தும் புலியின் முறைநீர் படிந்து  
 சந்தி வந்தனந் தவறாகு இதயற்றி  
 அதிநம் அதனில் ஐங்கரக் கடவுளைப்  
 பக்தியோடு அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்  
 வெற்றியாற் பொன்னால் விளங்கும் அவன்றன்  
 ஒள்ளிய அருள்திரு உருஉண் டாக்கி  
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெர்போர்  
 ஆசி(இ)லா மண்ணால் அமைதலும் தகுமால்  
 பூசைசெய் திடும்கிடம் புனிதமகா ஆக்கி  
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்  
 கோடிகங் கோசிகங் கொடிவிதானித்து  
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத்து இருத்தி  
 விந்தைசேர் சீத்தி விநாயகன் உருவைச்  
 சிந்தையின் நினைந்து தியானம் பண்ணி  
 ஆவா கனம்முதல் அர்க்கிய பாத்தியம்  
 வாகா ராச மனம்வரை கொடுத்து  
 ஐந்துஅமிர் தத்தால் அபிடே கீத்துக்  
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேசமந் திரத்தால்  
 மாசுகல் கிரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்  
 பொருந்துஉமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தால்  
 திருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்

பச்சறுகு உடன்கிரு பத்தொரு விதமாய்  
 பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே  
 உமாகதன் கணாதிபன் உயர்கி முகத்தோன்  
 குமார குரவன் பாசலிங் குசகரன்  
 ஏக தந்தன் ஈசரன் புத்திரன்  
 ஆகு வாகனன் அருள்தரு விநாயகன்  
 சர்வகா ரியமுந் தந்நுஅருள் புரிவோன்  
 ஏரம்ப முர்த்தி என்னம்நா மங்களால்  
 ஆரம்ப த்துடன் அர்ச்சனை பண்ணி  
 மோதகம் அப்பம் முதற்பணி காரந்  
 தீதகன் மாங்கனி தீங்கத லிப்பழம்  
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியோடு  
 தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழைமுப் புடைக்காய்  
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பால்தயிர் போனகம்  
 விருப்புள கவைப்பொருள் மீகவும்முன் வைத்து  
 உருத்திரப் பிரியஎன்று உரைக்கும்மந் திரத்தால்  
 நிருத்தன் மகற்கு நவேதனங் கொடுத்து  
 நற்றவர் புகன்றநா னான்குஉப சாரமும்  
 மற்றவன் திருவுளம் மகிழ்ந்திடச் செய்து  
 எண்ணுந் தகுதி கிருபிறப் பாளர்க்கு  
 உண்அறு கவைசேர் ஓதனம் நல்கிச்  
 சந்தனம் முத்துத் தானந் தக்கினை  
 அந்தணர்க்கு ஈந்திட்டு அருச்சகன் தனக்குத்  
 திருத்தகு விநாயகத் திருவுரு வத்தைத்  
 தரித்தவத் திரத்துடன் தானமாக் கொடுத்து  
 நைமித் திகம்என நவில்தரு மரபால்

கிம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்  
 எண்ணிய கருமம் யாவையும் முடிப்பர்  
 திண்ணிய செருவீற் செயம்மிகப் பெறுவர்  
 அரன்இவன் தன்னைமுன் அர்ச்சனை பண்ணிப்  
 புரம்ஒரு முன்றும் பொடிபட எரித்தான்  
 உருத்திரன் இவனை உபாசனை பண்ணி  
 விருத்திரா சுரனை வென்றுகொன் றிட்டான்  
 அகல்கை அவன் தான் அர்ச்சனை பண்ணிப்  
 பகர்தருங் கணவனைப் பரிவுடன் அடைந்தான்  
 தண்ஆர் மதிமுகத் தாள்தம யந்தி  
 அன்னாள் இவனை அர்ச்சனை பண்ணி  
 நண்ணார் பரவும் நளனை அடைந்தாள்  
 ஐங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி  
 வெங்கத நிருதரை வேர்அறக் களைந்து  
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை அடைந்தான்  
 பகீரதன் என்னும் பார்திவன் இவனை  
 மகிதலந் தன்னில் மலர்கொடுஅர்ச் சீத்து  
 வரநதி தன்னை வையகத்து அழைத்தான்  
 அட்டதே வதைகளும் அர்ச்சீத்து இவனை  
 அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்  
 உருக்குமணி என்னும் ஒண்டொடி தன்னைச்  
 செருக்கோடு வவ்விச் சீசுபா லன்றான்  
 கொண்டுபோம் அளவிற்கஞ்சர முகவனை  
 வண்டுபாண் மீழ்ந்றா மலர்கொடுஅர்ச் சீத்துத்  
 தாரியின் மறித்தவன் தனைப்புறங் கண்டு  
 யாமும் அங்கு அவளை இன்புறப் பெற்றோம்

புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து  
 மிகமிக மனத்தில் வீளைந்தன பெற்றார்  
 இப்புவி தன்னில் எண்ணுதற்கு அரிதால்  
 அப்படி நீவிரும் அவனைஅர்ச் சீத்தால்  
 எப்பொருள் விரும்பினீர் அப்பொருள் பெறுவீர்  
 என்றுகன்று எறிந்தோன் எடுத்திவை உரைப்ப  
 அன்றுமுதல் தருமனும் அனுகூலம் இவனைப்  
 பூசனை புரிந்துகட புலன் இலான் மைந்தரை  
 நாசனம் பண்ணி நராதியர் ஆகிச்  
 சீந்தையில் நினைத்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்டு  
 அந்தமில் செல்வத்து அரசியல் பெற்றார்  
 ஈங்குகிது நற்க இவ்விர தத்துகியல்  
 ஓங்கிய காதைமற்று ஒன்றுஉரை செய்வாம்  
 கஞ்சநான் முகன்தருங் காசீபன் புணர்ந்த  
 வஞ்சகமனதாள் மாயைதன் வயிற்றிற்  
 சூரன் என்று ஒருவனுந் துணைவருந் தோன்றி  
 ஆர்கல் சூழ்புவி அனைத்தையும் அழித்தே  
 சீருடைச் சுவர்க்கத் தீருவளங் கெடுக்கும்  
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்  
 நிரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்  
 ஆயிரங் கண்ணனம் அமரரும் முனிவரும்  
 நீகிரங்கு எமக்குஎன நெடுங்கரங் கூப்பி  
 கிரசத கிரீஉறை இறைவனை வணங்கி  
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைகள் உரைக்கச்  
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்  
 கதிர்விடு வடிவேல் கரதலத்து ஏற்கும்

புதல்வனைத் தருவேர் போயின் நீர்என  
 அமரர் கோனுக்கு அரன்வடை கொடுத்துச்  
 சமர வேல்வீழ்த் தையாலுந் தானுங்  
 கூடிய கலவியிற் கூடாது ஊடலும்  
 ஓடிய வானோர் ஒருங்ய்குஉடன் கூடிப்  
 பாகவன்தன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துச்  
 குரன் செய்யுந் துயரம் எல்லாம்  
 ஊர்அரவு அணிந்தோற்கு உரவையென உரைப்பக்  
 காமனை எரித்த கடவுள்என்று அஞ்சிப்  
 பாவகன் பயமுறப் பயம்உனக்கு ஏதென  
 உற்றீடுங் கரதலத்து உன்னையே தரித்தான்  
 நெற்றியின் நயனமும் நீயே ஆதலிற்  
 குற்றம் அடாது கூறுந் சென்றென  
 வானவர் மொழிய மற்றவன் தானுந்  
 தானும்அச் சபையில் தரிபாது ஏகி  
 எமைஆ யுடைய உமையா ஞடனே  
 அமையா இன்பத்து அமர்ந்துகினிது இருந்த  
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்  
 ஒள்ளிய மடந்தை ஓதுங்கிநா னுகலுந்  
 தெள்ளிதீற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே  
 ஆறுமுகப் பிள்ளையை அவன்கையில் அதலும்  
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்  
 சோதி நீண்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து  
 வாத ராசன் மலர்க்கையிற் கொடுப்ப  
 நீத் யோடு நீன்றுகை யேந்திப்  
 போதநீள் வாளும் பொறுக்கஒண் ணாமல்

தரும்புனற் கங்கை தன்கையிற் கொடுப்பத்  
 தரும்புனற் கங்கையும் தாங்க ஒண்ணாமற்  
 பொருந்தீரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்  
 தண்ஆர் வதனத் தாமரை ஆறுங்  
 கண்ஆ நிரண்டுங் கரம்ச ராறும்  
 மாண்மியில் ஆதி வான்படை யுங்கொண்டு  
 அறுமுகக் கடவுள்அங்கு அவதாரித் தீடலும்  
 மறுகிய உம்பர் மகிழ்வுடன் கூடி  
 அறுமீன் களைப்பால் அளக்தீர் என்று அனுப்ப  
 ஆங்கவர் முலைஉண்டு அறுமுகன் தானும்  
 ஓங்கிய வளர்ச்சி உற்றிடு நாளில்  
 விமலனும் உமையும் விடையகைத்து ஆறு  
 தலைமகன் இருந்த சரவணத்து அடைந்து  
 முருகுஅலர் குழல்உமை முலைப்பால் ஊட்ட  
 இருவரும் இன்பால் எடுத்துஎடுத்து அணைத்துத்  
 தேவர்தம் படைக்குச் சேனா பதியினக்  
 காவல் கொண்டு அளக்கக் கதிர்முடி சூட்டி  
 அயில்வேல் முதற்பல ஆயுதங் கொடுத்துத்  
 திசைஎலாஞ் செல்லுந் தேரும்ஒன்று உதவிப்  
 பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ  
 ஓகூறும் அவுணரை ஒறுத்தீடுஎன்று அனுப்ப  
 இருளைப் பருகும் கிரவியைப் போலத்  
 தகுவரென்று அவரைச் சமரிடை முருக்கீக்  
 குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுஞ் சூரன்  
 மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே  
 யாவரும் விப்பிற இந்திரன் மகளாந்



தேவகுள் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட்டு  
 அமரர் கோனுக்கு அமருலகு அளித்துத்  
 குமர வேளுங் குவலயம் விளங்க  
 அமரா வதியில் அமர்ந்து கினிது திருந்தான்  
 சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்டு  
 அமரர் மாதர் அனைவரும் மயங்கி  
 எண்டருங் கற்பினை கிழந்தது கண்டே  
 அண்டர் எல்லாம் அடைவுடன் கூடி  
 மாசிதாரு பாகனை வந்துஅடி வணங்கி  
 மருமலர்க் கடம்பன்எம் மாநகர் புகாமல்  
 அருள்செய வேண்டும்நீ அம்பிகா பதியென  
 கிமையவர் உரைப்ப இறையவன் தானுங்  
 குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்  
 காவல் கொண்டு எம்வினை கட்டறுத்து அருளுள்  
 சேவலங் கொடியோன் தேசம் போகத்  
 திருந்தினை உமையாள் அருங்குயர் எய்தி  
 வருந்திமுன் நிற்க மங்கையைப் பார்த்து  
 மங்கை நீதான் வருங்குதல் ஒழிகுதி  
 அங்கையார் சூடுதறிந்து ஆடுவோம் வாரிவன  
 வென்றதுந் தோற்றதும் விளம்புவார் யாரினக்  
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்  
 புற்றுஅரவு அணிந்த புனிதனைக் காணஅங்கு  
 உற்றனன் திருமால் உழிவினை வலியாற்  
 சக்கர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து  
 மிக்கதோர் சூது விருப்புடன் ஆடச்  
 சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்

நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப  
 இன்பவாய் இதழ்உமை யான்வென் றேன்என  
 எம்பெரு மாணும் யான்வென் றேன்என  
 ஒருவர்க் கொருவர் உத்தரம் பேசீ  
 இருவரும் சாட்சி இவனைக் கேட்ப  
 மாமனை வதைத்த மால்முகம் நோக்கிக்  
 காமனை எரித்தோன் கண்கடை காட்ட  
 வென்ற நாயகி தோற்றாள் என்றுந்  
 தோற்ற நாயகன் வென்றான் என்றும்  
 ஒன்றிய பொய்க்கரி உடன்அங்கு உரைப்பக்  
 கன்றிய மனத்தொடு கவுரிஅங்கு உருத்து  
 நோக்கிநீ இருந்தும் நுவன்றலை உண்மை  
 வாக்கினில் ஒன்றாய் மனத்தினில் ஒன்றாய்  
 மைக்கரி உரித்தோன் வதனம் நோக்கப்  
 பொய்க்கரி உரைத்த புன்மையி னாலே  
 கனல்என வயிற்றிற் கடும்பசி கனற்ற  
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்  
 கடகரி முகத்துக் கடவுள்வீற்று இருக்கும்  
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சயித்தாள்  
 முளரிகள் புக்த முகில்நிறத்து உருப்போய்க்  
 துளவு அணி மருமணுந் துணைவிழி கிழந்தே  
 ஆண்டுஅரைக் கணத்தில் ஆயிரம் யோசனை  
 நீண்டபைப் பாந்தள் நெட்டுடல் எடுத்து  
 வளர்மருப்பு ஒன்றுடை வள்ளல்வீற்று இருக்குங்  
 கிளர்ச்சினை ஆலின் கீழ்க்கிடந்த தனனால்  
 திகடக் கரியின் திருமுகக் கடவுளும்

வழிபடும் அடியார் வல்வினை தீர்த்தே  
 எழில்பெறு வடமரத்தின் கீழ் இருந்தான்  
 கம்பமா முகத்துக் கடவுள்தன் பெருமையை  
 அம்புவி யோருக்கு அறிவிப் போம்என  
 உம்பர் உலகத்து ஓரெழு கன்னியர்  
 தம்பநூல் ஏணியில்தாரணி வந்து  
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைகொழுது ஏத்திக்  
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்தபின் நாளில்  
 ஆர்த்த கலிங்கத்து அணியிறை வாங்கி  
 இருபத் தோர்கிறை கின்புறக் கட்டி  
 ஒருபோது உண்டி உண்டுஒரு மனமாய்  
 வேதத்து ஆதியும் பூமியில் எழுத்தும்  
 ஆதிவி நாயகற்கு ஆன எழுத்தும்  
 முன்றுஎழுத் ததனால் மொழிந்தமந் தீரமும்  
 தேன்தருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே  
 உரைதரு பதினாறு உபசா ரத்தால்  
 வரைமகள் மதலையை வழிபாடு ஆற்றி  
 இருபது நாளும் கிப்படி நோற்று  
 மற்றநாள் ஐங்கர மாமுகன் பிறந்த  
 அற்றைநாட் சதயமும் ஆறாம் பக்கமுள்  
 சேரும்அத் தினத்தில் தெளிபுனல் ஆடி  
 வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்  
 சீர்பெற மெழுக்கித் திருவிளக்கு ஏற்றிக்  
 குலவுபொற் கலைகள் கொடுவி தானத்து  
 மலர்பல தொடுத்திடு மாலைகள் ஆற்றிக்  
 கொலையூர் வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை

மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சனம் ஆட்டிப்  
 பொற்கலை நன்னூற் பூந்துகில் சாத்தீச்  
 சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசீச்  
 செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீராடு  
 குருந்த மல்லிகை கோங்கிகாடு பிச்சீ  
 கருமுகை புன்னை கடிகாழ் பாதிரி  
 மருவிரி ஞாழன் மகிழ்கிரு வாட்சீ  
 தாமரை முல்லை தழைவிழி கொன்றை  
 பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை  
 காந்தள் ஆத்தி கடம்புசெவ் வந்தி  
 வாய்ந்தநல் எருக்கு மலர்க்கர விரம்  
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி அறுகு  
 முத்தலைக் கூவிளம் முதலிய சாத்தித்  
 தூபதீ பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே  
 அப்பம்மோதகம் அவல்எள் ஞருண்டை  
 முப்பழந் தேங்காய் முதர்மொழிக் கரும்பு  
 சீனீதேன் சர்க்கரை செவ்வீள நீருடன்  
 பால்நறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகம்  
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்  
 பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி  
 நோற்பது கண்டு நோலாது இருந்த  
 பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுகனும்  
 யாப்புறு கொங்கையிர் யானும்நோற் பேரினன  
 ஆங்குஅவன் தனக்கும் வேண்டுவது அளித்துப்  
 பாங்கொடுகிவ் விரதம் பரிந்துநோற் பித்தார்  
 அண்டர்நா யகனாம் ஐங்கரன் அருளால்

விண்டுவும் பண்டுஉள வேடம் பெற்றே  
 உஞ்சுமா நகர்ப்புகுந்து உமையொடு விமலன்  
 கஞ்சநாண் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்  
 பஞ்சீமன் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்  
 வெஞ்சீனம் மிகுந்து விமலனை நோக்கீ  
 யான்கிடுஞ் சாயம் நீங்கியது ஏன் என  
 மாசினடுங் கண்ணீ மணிக்கதவு அடைப்ப  
 கிறையவன் கிதற்குக் காரணம் ஏதென  
 மறிகடல் குயிலும் மாயவன் உரைப்பான்  
 பிறைமருப்பு ஒன்றுடைப் பிள்ளைஅன்று எனக்குத்  
 தந்துஅருள் புரிந்த தவப்பயன் ஈதெனச்  
 சீந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்  
 யுங்கொடி அடைத்த பொன் தாழ் நீங்கச்  
 சாங்குமுன் உரைத்த சக்கர பாணி  
 இக்கதை சொல்ல அக்கணி சடையனும்  
 மிக்கநல் விரதம் விருப்புடன் நோற்றிபின்  
 மாதுமை அடைந்த வன்தாழ் நீக்கீ  
 நாதனை நணுகிட நம்பனும் நகைத்தான்  
 நானோ வந்து நகையா னகுளனத்  
 தேன்றேர் மொழியாள் தெளியக் கூறென  
 நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்  
 உன்மகன் நோன்பின் உறுதி அறிந்து  
 சீந்தை மகிழ்ந்து சித்தேன் யாசினை  
 அந்தமில் அரனை ஆயிரை வணங்கிப்  
 பெருஞ்சூர் அறவேல் போக்கிய குமரன்  
 வரும்படி யானும் வருந்தநோற் பேசினை

இறைவன் கதைசொல் ஏந்திழை நோற்றபின்  
 குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன்  
 கடர்வடி வேலோன் தொல்வினை தீர்ந்து  
 தாகுமை வண்டுஉழுந் தாமத் தாமனும்  
 மாதுமை யானை வந்துகண் டனனே  
 கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவி யாகிகளத்  
 தண்ணருங் குழல்உமை சாய்கிட் டகுவும்  
 அக்குறுநீறு அணியும் அரன்முதல் அளித்த  
 விக்கின விநாயகன் விரதம்நோற்று அதன்பின்  
 கடர்கதை ஏந்துந் துளவ மாலையன்  
 விடப்பணி உருவம் விட்டுநீங் கியகும்  
 பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனும் நோற்றுக்  
 கவரிஅன்று அடைத்த கபாடந் திறந்தகும்  
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்  
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்தகும்  
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றகும்  
 நாரத முனிவன் நவின்றிடக் கேட்டே  
 இந்நிலந் தன்னில் இவ்விர தத்தை  
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் நோற்றக்  
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து  
 மாயிரும் புவியின் மன்னனாய் வாழ்ந்து  
 தடமுலைத் திலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து  
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்  
 கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையில் உற்றான்  
 பரிவாடுகிவ் விரதம் பாரகந் தன்னில்  
 வீரைகமழ் நறுந்தார் விக்கிரமா தீத்தன்

மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றீடுநாள்  
 மற்றவன் காதன் மடவரல் ஒருத்தி  
 இற்றீடும் கிடையாள் கிலக்கண சுந்தரீ  
 மெத்தஅன் புடன்கிவ் வீரதம்நோற் பேனென  
 அத்தந் தன்னில் அணியிறை செற்த்குச்  
 சீத்தம் மகிழ்ந்கு சீலநாள் நோற்றபின்  
 உற்ற நோன்பின் உறுதி மறந்கு  
 கட்டிய கிறைணைக் காரிகை அவிழ்த்கு  
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட  
 ஆங்குஅது தழைத்தே அலருந் தளிருமாய்  
 பாங்குற ஓங்கிப் படர்வது கண்டு  
 வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச்சிறை இருந்த  
 யூப்பயில் குழல்சேர் பொற்றொடி ஒருத்தி  
 அவ்வியம் கில்லாள் அவ்விடந் தன்னிற்  
 கொவ்வை அடகு கொய்வாள் குறுகி  
 அழையது கிடப்பக் கண்டுஅவள் எடுத்துக்  
 குழைதவழ் வரிவழிக் கோதைகைக் கட்டி  
 அப்பமோடு அடைக்காய் அவைபல வைத்துச்  
 செப்ப முடனே திருந்திறை நோற்றிடக்  
 கரிமுகத்து அண்ணல் கரணை கூர்ந்கு  
 பண்டையில் கிரட்டிப் பதம்அவட்கு அருளக்  
 கொண்டுபோய் அரசனுங் கோயிலுள் வைத்தான்  
 விக்ரமா தித்தன் வழிகுயில் கொள்ள  
 உக்கிர மான உடைமணி கட்டித்  
 தண்டையுஞ் சீலம்புந் தாளினின்ற ஒலிப்பக்  
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்

மனமீகக் கலங்கும் மன்னவன் தன்னிடங்  
 கனவின்ல வந்து காரண மாக  
 இலக்கண சுந்தரி இம்மனை இருக்கிற்  
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனக்  
 துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்  
 கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்  
 அண்ணல் உரைத்திடும் அவ்வழி தன்னில்  
 ஆனை குதிரை அவைபல மடிவுற  
 மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு  
 இமைப்பொழுது இவள்கிங்கு இருக்கலா காதுஎன  
 அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்  
 வணிகன் தனது மனைபுகுந்து இருப்ப  
 மணியும் முத்தும் வலியகல் லாய்விட  
 அணியிழை தன்னை அவனும் அகற்ற  
 உழவர்தம் மனையில் உற்றுஅவள் இருப்ப  
 வளர்பயிர் அழிந்து அகற்றிய பின்னர்  
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்  
 குயக்கல முடைந்து கொள்ளை போக  
 அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்  
 தூசுதூய் தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்  
 தூசுகள் எல்லாந் துணிந்துவே நாகத்  
 தூசரும் அவளைத் தூரஞ் செய்ய  
 மாலைக் காரன் வளதனை புகலும்  
 மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு  
 ஞாலம் எல்லாம் நடுங்கவந்து உகீத்தாய்  
 சாலவம் பாவிநீ தான்யாரர் என்ன



வெம்மனம் மிகவும் மேவீ முனிவுறா  
 அம்மனை அவனம் அகற்றிய பின்னர்  
 அவ்வை தன்மனை அவள் புகுந்திருப்ப  
 அவ்வை செல்லும் அகங்கள் தோறும்  
 வைதனர் எறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்  
 கைனொடு குத்தினர் கண்டோர் பழித்தனர்  
 அவ்வை மீண்டுதன் அகமதீர் சென்று  
 இவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினாவக்  
 காத்தாண்டு உலகு கருணையோடு ஆண்ட  
 மார்த்தாண்ட ராசன் மாமகள் ஒருத்தி  
 எல்லார்க்கும் முத்தாள் இலக்கண சுந்தரி  
 சொல்லுவிக் கிரம சூரியன் மனையெனச்  
 சீர்கெட இருந்த நிலம்மெழு கிடுகெனச்  
 சாணி எடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்  
 சாணியும் உழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்  
 பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற  
 மான்நேர் விழியாள் வருங்குதல் கண்டு  
 தானே சென்று சாணி எடுத்துத்  
 தண்ணீர் கொணர்ந்து தரைமெழுக் கிட்டு  
 மண்ணிய வீட்டில் மணிவிளக்கு ஏற்றிப்  
 புத்தகம் எடுத்து வாசிவனப் புகலப்  
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்திநீன்று ஆட  
 மெத்தஉள் நடுங்கி வீழ்ந்துஅவள் கிடப்பக்  
 கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி  
 அவ்வை தானே அகமதீர் சென்று  
 புத்தகம் எடுத்துப் பொருந்தப் பார்க்கு  
 வித்தக நம்பி விநாயக முர்த்தி  
 கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரியம் இகுவென

உத்தமி அவ்வை உணர்ந்துமுன் அறிந்து  
 தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி  
 நுவலரும் விநாயக நோன்புநோற் றிடுகெனக்  
 கரத்துழி ஏழுகிழைக் காப்புக் கட்டி  
 அப்பமும் அவலும் ஆம்பல பண்டமுள்  
 செப்பம தாகத் திருமுன் வைத்தே  
 அவ்வை கதைசொல ஆயிழை கேட்டு  
 மத்தகக் களிற்றின் மகாவிர தத்தை  
 வித்தக மாக விளங்கு அழை நோற்றுக்  
 கற்பக நம்பி கருணைபெற்றதன் பின்  
 சக்கர வாள் சைனியத் தோடு  
 விக்ரீமா தித்தன் வேட்டையிற் சென்று  
 தானுள் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி  
 எவ்வகை செய்வோம் எனஉளம் மெலிந்தே  
 அவ்வை தன்மனை அங்குஅசவர் அணுக  
 எய்துந் தாகமும் கிளைப்புங் கண்டு  
 செவ்வே அவற்றைத் தீர்க்க எண்ணி  
 கிலக்கண சுந்தரி என்பவள் தன்னை  
 அப்பமும் நீரும் அரசற்கு அருளெனச்  
 செப்பிய அன்னை திருமொழிப் படியே  
 உண்ணீர்க் கரகமும் ஒருபணி காரமும்  
 கண்ணீர் கிலக்கணை கையிற் கொடுக்கப்  
 பண்ணீர் மொழியாள் பார்த்திபற்கு உதவ  
 ஒப்பறு படையும் உயர்படை வேந்தனும்  
 அப்பசி தீர் அருந்திய பின்னர்  
 ஆனை குதிரை அவைகளும் உண்டுந்

தானது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே  
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரிரன வினவ  
 மவ்வலும் குழலாள் மிளனமாய் நிற்ப  
 அவ்வை தான்சென்று அரசற்கு உரைப்பாள்  
 கணபதி நோன்பின் காரணங் காண்கிது  
 குணமுடை இவள்உன் குலமனை யாட்டி  
 இலக்கண சுந்தரீ என்றுஅவ்வை கூற  
 மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து  
 திங்களநேர் வெள்ளிச் சீவிகையில் ஏற்றிக்  
 கொண்டுஊர் புகுந்து கொற்ற வேந்தனும்  
 ஒண்தொடி யாரில் உயர்புதம் உதவினன்  
 சிந்தூர நுதலார் சென்றுஅடி பணியச்  
 சுந்தரீ யிருந்தாள் ககத்துடன் மகிழ்ந்தே.

நாயி

கரும்பும் இளநீருங் காரிரள்ளந் தேனும்  
 விரும்பும் அவல்பலவும் மேன்மேல் - அருந்திக்  
 குணமுடை னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்  
 கணபதியே இக்கதைக்கு காப்பு.

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏற  
 வரும்அரன்தான் ஈன்றருளு மைந்தா - முருகனுக்கு  
 முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத்தொழுவேன்  
 என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு

## நூற்பாள்

பொன்னுமீகும் கல்வீமீகும் புத்திரரோடு எப்பொருளும்  
மன்னும் நவமணியும் வந்து அணுகும் - உன்ன  
ஒருகொம்பின் யானைமுக உத்தமனார் நோன்பின்  
திருக்கதையைக் கேட்கச் சீறந்து.

பொற்பணைக்கை முக்கண் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலக்  
கற்பகத்தின் நோன்பின் கதைதன்னைச் - சொற்பெருகக்  
கற்றவரும் நோற்றவரும் காதலித்துக் கேட்டவரும்  
பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளை எருதுஏறும் விர்சடையோன் பெற்றெடுத்த  
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி  
நோற்றார் மிகவாழ்வார் நோலா தருகிருந்து  
கேட்டோர்க்கும் வாராகு கேடு.

சூலிலார் நோற்கிற் சுதரை மிகப்பெறவார்  
சாலமீகும் வெங்கலியார் தாம்படநோற்கில் - மேலைப்  
பிறப்புஎல்லாம் நல்ல பெருஞ்செல்வம் எய்திச்  
சீறப்பிலே வாழ்வார் சீறந்து.

பின்னையார் நறை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

## கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்லினை போம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்  
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்து ஓங்கும்  
நிஷ்டையுங்கைகூடும் நிமலர் அருள் கந்தர்  
சஷ்டி கவசம் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர் அமரம் புரிந்த  
குமரன் அடி நெஞ்செ குறி

நூல்

நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்  
சிஷ்டருக்கு உதவும்செங்கதிர் வேலோன்  
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை  
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட  
மைய நடஞ்செயும் மயில் வாகனனார்  
கையில் வேலால் எனைக்காக்க என்று உவந்து  
வரவர வேலாயுதனார் வருக!  
வருக! வருக! மயிலோன் வருக!  
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற  
மந்திர வடிவேல் வருக! வருக!  
வாசகன் மருகா வருக! வருக!  
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக!

ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக!  
 நீறு இடும் வேலவன் நித்தம் வருக!  
 சிரிகிரி வேலவன் சீக்கீரம் வருக!  
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக!  
 ரவன பவச! ரரர ரரர  
 ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரிரி  
 விண்பவ சரவண வீரா நமோநம  
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென  
 வசர வணப வருக! வருக!  
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக!  
 என்னை யாளும் இளையோன் கையில்  
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்  
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க  
 விரைந் தெனைக் காக்க வேலோன் வருக!  
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்  
 உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்  
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்  
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்  
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்  
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன் தினம் வருக  
 ஆறு முகமும் அணிமுடியாரும்  
 நீறுஇடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்  
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ் வாயும்  
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்  
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்  
 ஆறிரு திண்புயத்து தழகிய மார்பில்  
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து  
 நன்மணி புண்ட நவரத்ன மாலையும்

முப்பரி நூலும் முத்தணி மாட்டும்  
 செப்பழ குடைய திருவயிறு உந்தியும்  
 துவண்ட மருங்கில் கூடரொளிப் பட்டும்  
 நவரத்தினம் பதித்த நற் சீராவும்  
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்  
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க  
 செககண செககண செககண செககண  
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொககென  
 நகநக நகநக நகநக நகென  
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண  
 ரரர ரர ரரர ரர  
 ரிரிரி ரிரி ரிரிரி ரிரி  
 டுடுடு டுடு டுடுடு டுடு  
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு  
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து  
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து  
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ  
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்  
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்  
 லீலா லீலா லீலா விநோத னென்று  
 உந்திருவடியை உறுதியென் றெண்ணும்  
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க  
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க  
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க  
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க  
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க

கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க  
 விழிசெவியிரண்டும் வேலவர் காக்க  
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க  
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க  
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க  
 செப்பிய நாளைச் செவ்வேல் காக்க  
 கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க  
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க  
 மார்பை இரத்தன வடிவேல் காக்க  
 சேரிள முலைமாரி திருவேல் காக்க  
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறுக் காக்க  
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க  
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க  
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க  
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க  
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க  
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க  
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க  
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க  
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க  
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க  
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க  
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க  
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க  
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க  
 பின்மை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க



நாவில் சரஸ்வதி நற்துணை யாக  
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க  
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க  
 எப்பொழு தம்எனை எதிர்வேல் காக்க  
 அடியேன் வசனம் அசைவுள் நேரம்  
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க!  
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க!  
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க!  
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க!  
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க!  
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க!  
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க!  
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க!  
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட  
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல  
 வல்ல பூதம் வாலாட்டிகப் பேய்கள்  
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்  
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்  
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்  
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்ச தரும்  
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட  
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்  
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்  
 கணபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்  
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்  
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்  
 என் பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட

ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்  
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்  
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்  
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்  
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்  
 ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்  
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்  
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்  
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட  
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட  
 கால தூதாள் எனைக் கண்டாற் கலங்கிட  
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட  
 வாய்விட் டலறி மதிகேட் டோடப்  
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்  
 கட்டு உடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு  
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்  
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு  
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட  
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக  
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு  
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்  
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி  
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக  
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓடப்  
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்  
 எலியுங் கரடியும் இனித் தொடர்ந்து ஓடத்  
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்

கடிவிட விசங்கள் கடித்துய ரங்கம்  
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதில் இறங்க  
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்  
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்  
 குலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு  
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புருதி  
 பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை  
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி  
 பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்பும்  
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்  
 நிலல்லா தோட நீ எனக் கருள்வாய்  
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக  
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா  
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்  
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்  
 சரவண பவனே சையொளி பவனே  
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே  
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே  
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்  
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்  
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே  
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை  
 இடும்பனை யழித்த இனிவேல் முருகா  
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா  
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா  
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமார  
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா

செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா  
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே  
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்  
 என்நா இருக்க யானுனைப் பாட  
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்  
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக  
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினைப் பூதியை  
 நேச முடன்பான் நெற்றியில் அணியப்  
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி  
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக  
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்  
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்  
 சித்தி பெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க  
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க  
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க  
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க  
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்  
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்  
 வாழ்க வாழ்க என்வறுமைகள் நீங்க  
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்  
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்  
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்  
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்ற வளாமே  
 பிள்ளையென் றன்பாய்க் பிரியம் அளித்து  
 மைந்தனென் மீதன் மனமகிழ்ந் தருளித்  
 தஞ்சமென்று அடியார் தழைத்திட அருள்வாய்  
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய

பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்  
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்  
 ஆசாரத்துடன் அங்கம் துலக்கி  
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்  
 கந்தா சஷ்டி கவசம் இதனைச்  
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்  
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு  
 ஒதியே செபித்து உகந்து நீறணிய  
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்  
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்  
 மாற்ற ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்  
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்  
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்  
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்  
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை  
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்  
 வழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்  
 பொல்லா தவரைப் பொடி பொடி யாக்கும்  
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்  
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி  
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்  
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துணவாகச்  
 குரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்  
 இருபத் தேழ்வாக்கு உவந்தமு தளித்த  
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்  
 சின்ன குழந்தை சேவடி போற்றி

என்னைத் தடுத்தாட்கொள என்றன துள்ளம்  
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி  
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி  
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி  
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி  
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி  
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி  
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி  
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே  
 மயில்நடம் இடுவோய் மலரடி சரணம்  
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவலும்  
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்  
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

கந்தர் சஷ்டி கவசம்  
 முற்றிற்று.



## மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி  
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை  
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எந்கோன்  
திருவாசகம் என்னும் தேன்.



சிவபுராணம்

கலிவெண்பா

நமச்சீவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க  
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க  
கோகழி ஆண்ட குருமணி தன் தாள் வாழ்க  
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க  
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க  
வேகம் கொடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க  
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க  
புறந்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க  
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க  
ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி  
தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி

நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி  
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னடி போற்றி  
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவனடி போற்றி  
 ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி  
 சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்  
 அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்  
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணத்தன்னை  
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்  
 கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி  
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி  
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்  
 எண்ணிறத் தெல்லை யிலாதானே நின் பெருஞ்சீர்  
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றியேன்  
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்  
 பல்விருகமாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிக்  
 கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கணங்களாய்  
 வல்லகரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்  
 செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்  
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம் பெருமான்  
 மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்  
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற  
 மெய்யா விமலா விடைப்பாக வேதங்கள்  
 ஐயா என ஒங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே



வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம் விமலா  
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி  
 மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே  
 எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே  
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே  
 ஆக்கம் அளவுறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்  
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்  
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்  
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே  
 மாற்ற மனம்கழிய நின்ற மறையோனே  
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்  
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று  
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்  
 நிறங்களோர் ஐந்துடையார் விண்ணோர்களேத்த  
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையென் றன்னை  
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை  
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்  
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு முடி  
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற்குடிலை  
 மலங்காப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய  
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்  
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்  
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி

நிலம்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி  
 நாயிற்கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்  
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே  
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே  
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே  
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாலிக்கும் ஆலியனே  
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்  
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே  
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே  
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒலிக்கும் ஒளியானே  
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே  
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே  
 அன்பருக்கு அன்பனே யாமைவயுமாய் அல்லையுமாய்  
 சோதியனே துன்னருளே தோன்றாய் பெருமையனே  
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே  
 ஈத்தென்னை யாட்கொண்ட ஏந்தை பெருமானே  
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்  
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வோ  
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமீலாப் புண்ணியனே  
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே  
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாய் மிக்காய் நின்ற  
 தோற்றச் சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்  
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தநீவாம்

தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்  
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே  
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப  
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்றென்று  
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்  
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே  
 கள்எப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே  
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே  
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே  
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓ வென்று  
 சொல்லற்கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்  
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்  
 செல்வர் சிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்  
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

தஞ்சைநம்பலம்.



## சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நின் பதந்  
 தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்  
 தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ  
 சகமேழு மளித்  
 துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்தாக  
 வுண்டாக்கும் வண்ணம்  
 கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே  
 சகல கலாவல்லியே.



நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை  
 தோய்தர நாற்கவியும்  
 பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்  
 பங்க யாசனத்திற்  
 கூடும் பகம்பொற் கொடியே  
 கனதகக் குன்றுமைம்பாற்  
 காடும் சுமக்குங் கரும்பே  
 சகல கலாவல்லியே.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு  
 தார்ந்துன் னருட்கடலிற்  
 குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ  
 லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்  
 தெளிக்கும் பணுவற் புலவோர்  
 கவிமழை சிந்தக்கண்டு  
 களிக்கும் கலாப மயிலே  
 சகல கலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த  
 கல்வியுஞ் சொற்கவை தோய்  
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்  
 வாய்வட நூற் கடலுந்  
 தேக்குஞ் செழுந்தததமிழ்ச் செல்வமுந்  
 தொண்டர் செந் நாவினின்று  
 காக்கும் கருணைக் கடலே  
 சகல கலாவல்லியே.

பஞ்சப் பித்தநரு செய்யபொற்  
 பாதபங் கேருகமென்  
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்ன  
 நெடுந் தாட்கமலத்  
 தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந்  
 நாவு மகமும் வெள்ளைக்  
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்  
 சகல கலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்  
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்  
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்  
 காயெழு தாமரையும்  
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்  
 கனலும் வெங்காலு மன்பர்  
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்  
 சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்  
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்  
 கூட்டும் படிநின் கொண்டு தொண்டர்  
 தீட்டங் கலைத்தமிழ்த்  
 தீம்பா லமுதந் தெளிக்கும்  
 வண்ணம் காட்டும்  
 வெள்ளோதிமப் பேடே  
 சகல கலாவல்லியே.

சொல்விற் பணமுமவ தானமுங்  
 கவி சொல்லவல்ல  
 நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்வாய்  
 நளினா சனஞ்சேர்  
 செல்விக் கரிதென் றோருகால  
 முஞ்சிதை யாமைநல்குங்  
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே  
 சகல கலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்டு முயிராமெய்க்  
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன  
 நிற்கின்ற நினைந்நினைப்பவர் யார்  
 நிலந் தோய்புழைக்கை  
 நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோ  
 டரசன்ன நாணநடை  
 கற்கும் பதாம்புயத்தானே  
 சகல கலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக  
 மேற்பட்ட மன்னருமென்  
 பண்கண்ட டளவிற் பணியச்செய்வாய்  
 படைப்போன் முதலாம்  
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும்  
 விளிம்பி லுன்போற்  
 கண்கண்ட தெய்வமுளதோ  
 சகல கலாவல்லியே.

**சரஸ்வதி முதி**

நாடிப் புலங்கள் உழுவார் கரமும் நயவரைகள்  
 தேடிக் கொழிக்குங் கவிவாணர் நாவும் செழுங்கருணை  
 ஓடிப் பெருகம் அறிவாளர் நெஞ்சம் உவந்துநடம்  
 ஆடிக் களிக்கும் மயிலே! உன்பாதம் அடைக்கலமே.



## கௌரி காப்பு

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய் புனைவதற்கு  
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்  
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வுதரும்  
எக்குற்றமும் வாராமற்கா.

வேண்டாதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மா தாயாரே  
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே  
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தேவாழ்ந்திடுவேன்  
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்  
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்  
உண்ணும் உணவாக உயிருக் குயிராக  
என்றும் இருந்தே எனைக் காத்து வந்திடுவாய்  
காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்  
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்  
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே  
அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே  
கொடிய மகிஷாசுரனை கூறு போட்டவளே  
அசுரக் குணம்யாவும் அளிக்கும் சுடர்க்கொடியே  
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்  
பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்  
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மா நீ நோன்பிருந்தாய்



சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்  
 ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்  
 விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்  
 அம்மா உனையணைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தான்  
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்  
 நெறியறியாது திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்  
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு  
 நூலைப் புனைந்தவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு  
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு  
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே  
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே  
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா  
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா  
 நல்ல வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா  
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா  
 பிள்ளை அற்றவர்க்கு பெருங்காப்பு அருளுமம்மா  
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே  
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா  
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா  
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா  
 வீரம் சிறப்பதற்குக் வீரசக்தி தாருமம்மா  
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே!  
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே  
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா  
 பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்  
 நானுமக்குத் தாரேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா

காளிமகா தேவியரே காசிநிக்கு வித்தவளே  
 வித்தை விதைப்பவளே வினை காக்கும் காப்பவளே  
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே  
 காசினியில் வேற்றுமையைக் கண்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்  
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியரே  
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்  
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்  
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்  
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்  
 நம்பி அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்  
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்  
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே  
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா  
 காப்புக் கட்டிவிட்டு கடமை முடிந்ததென்று  
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்  
 நாளும் பொழுதெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்  
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்  
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்  
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்  
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்  
 ஏய்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோல் கனன்றிடுவேன்  
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே  
 காப்புக் கையிலிருந்து கண் திறந்து காட்டுமடி  
 சொல்லக் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை  
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து  
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு

சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்  
 முத்திக்கு வழியமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு  
 எச்சக்தி லோர்க்ளெல்லாம் ஏற்றிஎமைப் போற்றிடுவர்  
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே  
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்  
 கௌரிக் காப்பதனை காலம் தவறாமல்  
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர  
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர  
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத திங்களியே  
 காளியாய் வந்தமரந்த கௌரியே காப்பருளும்.

**திருச்சிற்றம்பலம்**



## திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பவம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்  
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்  
 மாதெ வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்  
 மாதேவன் வர்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்  
 தொலிபோய்  
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து  
 போதார் அமளியின் மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்  
 ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னெயென்னே  
 ஈதே எந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்  
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே  
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்  
 சீ சீ யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி  
 ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்  
 கூசும் மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்  
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்  
 ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்  
 அத்தனா னந்தன் அமுதன் என் றள்ளூறித்  
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்தான் கடை திறவாய்  
 பத்துடையீர் ஈசன்பழ வடிவீர் பாங்குடையீர்  
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ  
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ  
 சித்தம் அழகியர் பாடாரோ நம்சிவனை  
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ  
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ  
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்  
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே  
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்  
 கண்ணுக் கினியாளைப் பாடிக் கிந்துள்ளம்  
 உண்ணெக்கு நின்றருக யாம்மாட்டோம் நியேவந்து  
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.  
 மாலநியா நான்முகனுங் காணா மலையினை நாம்  
 போலநிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்  
 பாலுறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்  
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்  
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கொதாட்டுஞ்  
 சீவமும் பாடிச் சிவனே சிவனையென்  
 றோலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்  
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

மானேநீ னென்னலை நாளைவந் துங்களை  
 நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே  
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ  
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்  
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்  
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்  
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்  
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அன்னே இலையுஞ் சிலவோ பலவமரர்

உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்

சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்

தென்னாவென் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

என்னாளை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்

சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந்

துயிலுதியோ

வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்

என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்

ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்

கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை

கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ

வாழிய தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்

ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ

ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை

ஏழைபங் காளையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னனைப்பழம் பொருளே

பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே

உன்னை பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்

உன்னடியார் தான்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே

பாங்காவோம்

அன்னவரே எங்கணவ ராவா அவருகந்து

சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்

இன்னவகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்

என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

பாதாளம் ஏழீனுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்  
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே  
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்  
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்  
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்  
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்  
 பிணாப்பிள்ளைகள்  
 ஏதவன் உஹ் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்  
 ஏதவனைப்பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

மொய்யாம் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்  
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி  
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தேங்காண் ஆரமுல்போற்  
 செய்யாவெண் ணீறாடிச் செல்வா சிறுமருங்குல்  
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா  
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்  
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்  
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையெலோ ரெம்பாவாய்.  
 ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்  
 தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்  
 கூத்தனிவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்  
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி  
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வாரகலைகள்  
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்  
 பூத்திகளும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்  
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செய்கமலப் பைம்போதால்  
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்  
 தங்கள் மலங்கழவு வார்வந்து சார்தலினால்  
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த  
 பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்  
 சங்கச் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்  
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்  
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்  
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்  
 சீதப் புனலாடிச் சிறறம் பலம்பாடி  
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்  
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி  
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்  
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்  
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்  
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர  
 நிரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்  
 பாரொருகால் வந்தணையாள் விண்ணோரைத்  
 தான்பணியாள்  
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்  
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும்  
 வித்தகர்தாள்  
 வாருருவப் பூண்முலையிற் வாயார நாம்பாடி  
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.



முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்  
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள்  
 இட்டிடையின்  
 மின்னப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்  
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்  
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்  
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு  
 முன்னி அவள் நமக்கு முன்குரக்கும் இன்னருளே  
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.

செங்க வைவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்  
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்  
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி  
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்  
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை  
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை  
 நங்கள் பெருமாளைப் பாடி நலந்திகழப்  
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்  
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ  
 றற்றாற்போல்  
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்  
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்  
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்  
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்  
 கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கமல்பாடிப்  
 பெண்ணே இப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று  
 அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்  
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைபோம்கேள்  
 எங்கொங்கை நின்னண்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க  
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க  
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க  
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதீயேல்  
 எங்கெழிலென் ஞாயி நெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்  
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்  
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்  
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கமல்கள்  
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்  
 போற்றியால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்  
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்  
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

முற்றும்.



## திருப்பொற் கண்ணம்

முத்தநல் தாமம்பு மாலை தூக்கி  
 முளைக்குடம் தூபம் நல்தீபம் வைமின்  
 சத்தியும் சோமீ யும்பார் மகளும்  
 நாமக ளோடு பல்லாண்டி சைமின்  
 சத்தியுங் கெளரி யும்பார்ப் பதியுங்  
 கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்  
 அத்தனை யாறனம் மானைப் பாடி  
 ஆடப் பொற் கண்ணம் இடித்தும் நாமே

பூவியல் வார்சடை எம்பீ ராற்குப்  
 பொற்றிருச் கண்ணம் இடிக்க வேண்டும்  
 மாவின் வடுகி ரண்ண கண்ணீர்  
 வம்மின்கன் வந்துடன் பாடுமின்கள்  
 கூவுமின் தொண்டர் புறம் நிலாமே  
 குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங் கூத்தன்  
 தேவியுந் தானும் வந்தெம்மை யாளச்  
 செய்பொன் செய் கண்ணம் இடித்தும் நாமே

சந்தர நீறணிந்தும் மெழுகித்  
 தூய பொன் சிந்தி நீதிப் ரப்பீ  
 இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்  
 எழிற்கடர் வைத்துக் கொடி யெடுமின்  
 அந்தரர் ஆகான் அயன் தன் பெருமான்  
 ஆழியான் நாதன் நல் வேலன் தாதை  
 எந்தரம் ஆளுமை யான் கொழுநற்  
 கேய்ந்த பொற் கண்ணம் இடித்தும் நாமே

காசணி மீன்கள் உலக்கை யெல்லாங்  
 காம்பணி மீன்கள் கறையுரலை  
 நேச முடைய அடியவர்கள்  
 நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தி  
 தேசமெல் லாம் புகழ்ந் தாடும் கச்சித்  
 திருவேகம் பன் செம் பொற் கோயில் பாடிப்  
 பாச வினையப் பறித்து நின்று  
 பாடிப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

அறு கெடுப் பாரய னுமரியும்  
 அன்றி மற்றிந்தீர் னோடமரர்  
 நறு முறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம்  
 நம்பிற் பின் பல் தெடுக்க வொட்டம்  
 செறிவுடை மும்மதில் எய்த வல்லி  
 திருவேகம் பனி செம்பொற் கோயில் பாடி  
 முறுவற் செவ் வாயினீர் முக் ணப்பற்க்  
 காடப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

உலக்கை பல வோச்ச வர் பெரியர்  
 உலகமெ லாடூல் பேதாதென்றே  
 கலக் அடியவர் வந்து நின்றார்  
 காண உலகங்கள் போதா தென்றெ  
 நலக்க அடி யோமை ஆண்டு கொண்டு  
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த  
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி  
 மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

குடகந் தோள்வரை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்  
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப  
 நாமவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப  
 நாமும் அவர் தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்  
 பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை  
 பங்கீனன் எங்கள் பராபரனுக்குக்  
 காடகமாமலை அன்ன கோவுக்  
 காடப் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே

வாட்டங் கண்மட மங்கை நல்லீர்  
 வரிவளை ஆர்ப்பவன் கொங்கை பொங்கத்  
 தோட்டினு முண்டந்துதைந்தி லங்கச்  
 சோத் தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி  
 நாட் கொண்ட நாண் மலர்ப் பாதங் காட்டி  
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை  
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி  
 ஆடற் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே

வையகம் எல்லாம் உரல தாக  
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி  
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி  
 மேதகு தென்னன் பெருந்து றையான்  
 செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்  
 செம் பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி  
 ஐயன் அண்தில்லை வாண னுக்கே  
 ஆடற் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட  
 மெய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்  
 சீத்தஞ் சீவனொடும் ஆட ஆடச்  
 செங்கயற் கண்டனி ஆட ஆடச்  
 பீத்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்  
 பீறவி பீறொடும் ஆட ஆட  
 அத்தன் கருணையொ டாட ஆட  
 ஆடப்பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

மாடுநகை வாள் நிலவு வெறப்ப  
 வாய்தீற்றந் தம்பவ ளந்து டிப்பப்  
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்ட வாறும்  
 பனி கொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்  
 தேடுமின் எம் பெருமானைத் தேடிச்  
 சீத்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி  
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடி னானாக்  
 காடற் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

மையர் கண்டனை வான நாடர்  
 மருந்தினை மாணிக்கக் சுத்தன் தன்னை  
 ஐயனை ஐயர்பீ ரானை நம்மை  
 அகப்படுத் தாட்கொண்டருமை காட்டும்  
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்  
 போதரீக் கண்ணீனைப் பொற்றொ டித்தோள்  
 பையர் வல்குல் மடந்த நல்லீரல்  
 பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்  
 வெண்ணைகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்  
 என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன்  
 எம்பெருமான்இம வான்மகட்குத்  
 தன்னுடக்கேள்வன் மகன் தகப்பன்  
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்  
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்  
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

சங்கம் அற்றச் சிலம் பொலிப்பத்  
 தாழ் குழல் குழ்தரு மலை யாடச்  
 செய்கனி வாய்த தழுந்து டிப்பச்  
 சேயிழை யீர் சீவ லோகம் பாடிக்  
 கங்கை இரைப்ப அராவீ ரைக்குங்  
 கற்றைச் சடைமுடியான் கழற்கே  
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைச பொங்கப்  
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை  
 நாடற் கரிய நலத்தை நத்தாத்  
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயீ னானைச்  
 சித்தம் புகுந்து தீத் திக்க வல்ல  
 கேனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட  
 சுத்தனை நாத்தமும் பேற வாழ்தீப்  
 பாணங் றுடங்கண் மடந்தை நல்லீர்  
 பாடிப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

ஆவகை நாடும் வந் தண்பர் தம்மோ  
 டாட் செய்யும் வண்ணங்கள் பாடி வீண்மேல்  
 தேவர் கனாவிழங் கண்டறியாச்  
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்  
 சேவகம் ஏந்திய வெல் கொடியான்  
 சீவபெருமான் புரஞ் செற்ற கொற்றச்  
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்  
 செம்பொற் செய்கண்ணம் இடித்தும் நாமே  
  
 தேனகமாமலர்க் கொன்றைபாடிச்  
 சீவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்  
 வானக மாதிப் பிள்ளைபாடி  
 மல்வீடை பாடி வலக்கையேந்தும்  
 ஊனக மாமழிச் சூலம்பாடி  
 உம்பரும் இம்மரும் உய்யஅன்று  
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்  
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே  
  
 அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி  
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடி  
 கயந்தனைக் கொன்றுர் போர்த்தல் பாடி  
 இயைந்தன மும்புரம் எய்தல் பாடி  
 ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட  
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி  
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே



வட்டமலர்க் கொன்றை மாலையாடி  
 மத்தமும்பாடி மதியும்பாடிச்  
 சீட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்  
 சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்  
 கட்டிய மாசணக் கக்கைபாடிக்  
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்  
 இட்டின் றாடும் அரவம்பாடி  
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு  
 மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்  
 சோதியுமாய் இரு ளாயினார்க்குப்  
 துன்பமுமாய் இன்பம் ஆயினார்க்குச்  
 பாதியுமாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்  
 பந்தமுமாய் வீடும் ஆயினாருக்கு  
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு  
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே



கண்ணீர் அஞ்சலி

மலர்வு

உதிரவு

14



06



1963



03



06



2020

எமது அன்பு நண்பன் யுகநாய் அணர்களின் பாசவிதூ தாயார்  
அமர்

சரோஜினிதேவி ஞானசேகரன்

அன்பு என்றால் உன் மூகம் தூண்  
எங்கள் உள்ளத்தில் தோன்றுதல்மா  
தொல்லைகள் தீர்க்கத் தூடியாய்  
தூடித்தெழுகாயே  
நீ வேறொரு சாய்ந்ததனால்  
வாருகின்றோம் நாயிங்க  
கிறைவன் திருவடியை  
நீ பற்றிவிட்டாலும் ஆழ்மனதில் உன்  
அன்புமுகம் மறைந்திடவில்லை சிம்மா !



அன்னரின் பிரிவுக் காலத்திலிருக்கும் குழப்பத்திலிருந்து எங்கள் அனுதாயங்களைத்  
நெய்யியதிகர அன்னரின் ஆத்மா சாந்திமண்டல இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஸ்ரீ அம்மே திஸ்ரீ திஸ்ரீ

சுமார் 15 நிமிஷங்களுக்கு  
முன்பாக

அன்னரின் பிரிவுக் காலத்தின்  
முன்பாக  
ஸ்ரீ அம்மே திஸ்ரீ திஸ்ரீ



## சீரம் தாழ்த்தி கரம் கூப்பி சொல்கின்றோம் நன்றிகள்



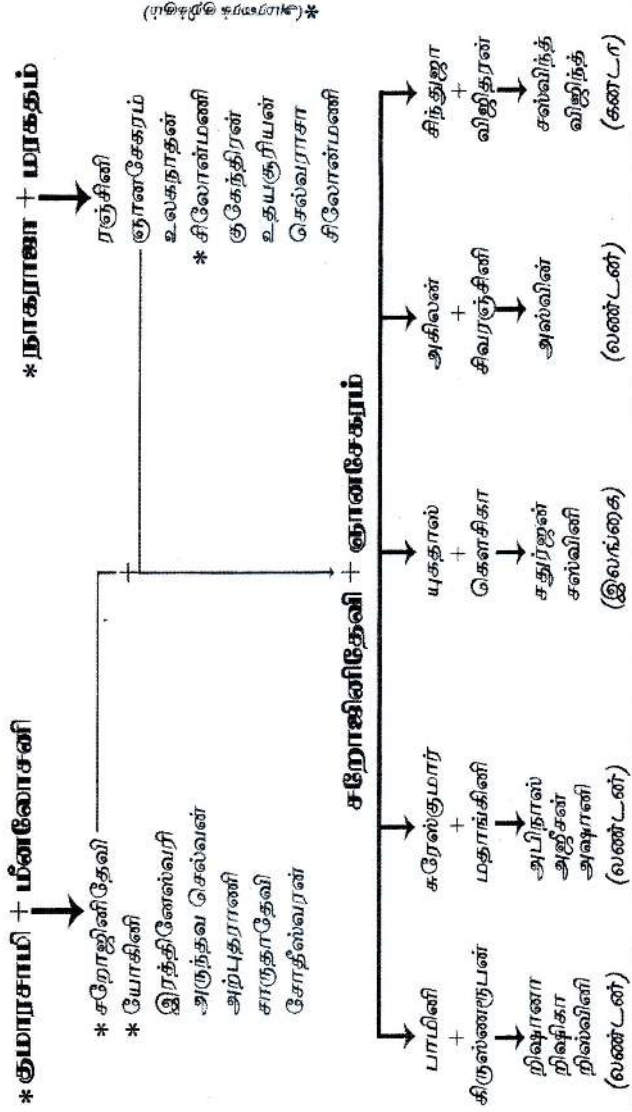
அனைத்தும் அனையாத சோதிபாய் விளங்கும் எமது  
குலவிளக்கு எம்மை விட்டுப் பிரிந்த செய்தி கேட்டு  
உடனே வந்தவர்களுக்கும் உதவி செய்தவர்களுக்கும்,  
மலரஞ்சல் அனுதாபம் தெரிவித்த உறவுகளுக்கும்,  
அபலவர்களுக்கும், நன்பர்களுக்கும், துன்புரிசாரம்,  
மலர்வலையம் வைத்தும் தொலைபேசி மூலம் துக்கம்  
பகிர்ந்து கொண்டவர்களுக்கும் பல வழிகளில் எமக்கு  
ஆறுதல் கூறி அரவணைத்து எம்மை  
ஆறுதல்படுத்திபவர்களுக்கும், மற்றும் அனைவருக்கும்  
இம் மலரை மிகநிக குறுகிய நாட்களில் அழகுற  
அச்சிட்ட யாழில் Mகொழும்பு பிநிண்டேர்ஸ்  
பதிப்பகத்தினர்க்கும், எமது குடும்பம் சார்பாக சீரம்  
தாழ்த்தி எமது இதயநூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்  
கொள்கின்றோம்.



நன்றி



## பரம்பரை விருட்சம்



0716790321



# கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது  
எது நடக்கின்றதோ அது நன்றாகவே நடக்கின்றது  
எது நடக்க இருக்கின்றதோ அதுவும்  
நன்றாக நடக்கும்  
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்  
எதற்காக அழுகின்றாய்?  
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்  
அதை நீ இழப்பதற்கு  
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ  
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது  
எது இன்று உன்னுடையதோ அது  
நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது  
மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்  
இதுவே உலக நியதியும்  
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-

யாழ்ப்பாணம், தெற்குப் பிரதேசம் - 0771974875

noolaham.org | aavanaham.org